

Αριθμός Αποφάσεως
97/2019
ΤΟ ΠΡΩΤΟΒΑΘΜΙΟ ΜΟΝΟΜΕΛΕΣ ΠΕΙΘΑΡΧΙΚΟ ΟΡΓΑΝΟ
SUPER LEAGUE ΕΛΛΑΔΑ

ΣΥΓΚΡΟΤΗΘΗΚΕ από τον Χριστόφορο Μάρκου, Πρωτοδίκη - αναπληρωματικό πειθαρχικό όργανο (κωλυμένου του τακτικού πειθαρχικού οργάνου), ο οποίος ορίστηκε από την ΕΠΟ, κατά τα προβλεπόμενα στις διατάξεις των άρθρων 119 και 127B του Ν. 2725/1999, όπως αυτές τροποποιήθηκαν με το άρθρο 5 του Ν. 4326/2015, και από το Γραμματέα Στυλιανό Βασιλειάδη.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕ δημόσια στο ακροατήριό του, την 21^η Μαρτίου 2019 και ώρα 12:00, για να δικάσει επί των αναφερομένων : Α) στην υπ' αριθ. πρωτ. 124/19-3-2019 κλήση του ημετέρου δικαιοδοτικού οργάνου προς απολογία κατά της Π.Α.Ε. ΠΑΝΑΘΗΝΑΪΚΟΣ για παραβάσεις των άρθρων 1, 5 επ, 14 παρ. 1, 2, 3 και 4 περ. α', 15 παρ. 1 περ. γ', παρ. 2 περ. α', δ' και ε', 3 περ. α' και στ', παρ. 4 περ. β' και παρ. 5 περ. ε' του Π.Κ. της ΕΠΟ και 21 παρ. 3 Π περ. α', β', γ' και δ' του Κ.Α.Π. της ΕΠΟ Β) στην από 19-3-2019 ένσταση της Π.Α.Ε. ΠΑΝΑΘΗΝΑΪΚΟΣ, που κατατέθηκε στη Γραμματεία του παρόντος Πρωτοβάθμιου Μονομελούς Πειθαρχικού Οργάνου, την 19-3-2019 έλαβε, δε, αριθμό πρωτοκόλλου 2457, ενώ η συζήτησή της προσδιορίστηκε για την αναφερόμενη στην αρχή της παρούσας δικάσιμο και κοινοποιήθηκε δυνάμει των υπ' αριθ. πρωτ. 132 και 133/19-3-2019 κλήσεών μας στις Π.Α.Ε. ΠΑΝΑΘΗΝΑΪΚΟΣ και Π.Α.Ε. ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΣ αντίστοιχα, Γ) στην από 20-3-2019 κύρια παρέμβαση της Π.Α.Ε. ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΣ., που κατατέθηκε στη Γραμματεία του παρόντος Πρωτοβάθμιου Μονομελούς Πειθαρχικού Οργάνου, την 20-3-2019, έλαβε, δε, αριθμό πρωτοκόλλου 136, η συζήτησή της προσδιορίστηκε για την αναφερόμενη στην αρχή της παρούσας δικάσιμο και κοινοποιήθηκε δυνάμει των υπ' αριθ. πρωτ. 37 και 138 /20-3-2019 κλήσεών μας στις Π.Α.Ε. ΠΑΝΑΘΗΝΑΪΚΟΣ και Π.Α.Ε. ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΣ αντίστοιχα.

ΚΑΤΑ ΤΗ ΣΥΝΕΚΦΩΝΗΣΗ των ανωτέρω πειθαρχικών υποθέσεων και κατά την εκδίκασή τους, παραστάθηκε ενώπιον του Πρωτοβάθμιου Μονομελούς Πειθαρχικού Οργάνου της Super League Ελλάδα η εγκαλουμένη και ενισταμένη Π.Α.Ε. ΠΑΝΑΘΗΝΑΪΚΟΣ δια των πληρεξουσίων δικηγόρων της Αλκιβιάδη Παπαντωνίου και Λεωνίδα Μπουτσικάρη. Η δε κυρίως παρεμβαίνουσα Π.Α.Ε. ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΣ παραστάθηκε διά των πληρεξουσίων δικηγόρων της Ιωάννη Χατζηραββάογλου και Δημητρίου Καρπετόπουλου.

Οι ως άνω πληρεξούσιοι δικηγόροι των διαδικών ανέπτυξαν προφορικώς τους ισχυρισμούς τους και ζήτησαν να γίνουν δεκτά όσα αναφέρονται στα έγγραφα υπομνήματα που κατέθεσαν, καθώς και στα πρακτικά της πειθαρχικής δίκης.

ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗΝ ΥΠΟΘΕΣΗ
ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

Ενώπιον του παρόντος Πρωτοβάθμιου Μονομελούς Πειθαρχικού Οργάνου Super League Ελλάδα νομίμως συνεφωνήθηκαν και φέρονται προς συζήτηση, κατά την στην αρχή της παρούσας αναφερόμενη δικάσιμο : Α) η υπ' αριθ. πρωτ. 124/19-3-2019 κλήση προς απολογία κατά της Π.Α.Ε.

ΠΑΝΑΘΗΝΑΪΚΟΣ για παραβάσεις των άρθρων 1, 5 επ, 14 παρ. 1, 2, 3 και 4 περ. α', 15 παρ. 1 περ. γ', παρ. 2 περ. α', δ' και ε', 3 περ. α' και στ', παρ. 4 περ. β' και παρ. 5 περ. ε' του Π.Κ. της ΕΠΟ και 21 παρ. 3 ΙΙ περ. α', β', γ' και δ' του Κ.Α.Π. της ΕΠΟ Β) η από 19-3-2019 ένσταση της Π.Α.Ε. ΠΑΝΑΘΗΝΑΪΚΟΣ, με την οποία ζητεί για τους αναφερόμενους σε αυτή λόγους την ακύρωση της απόφασης του διαιτητή περί οριστικής διακοπής του αγώνα μεταξύ των ομάδων ΠΑΕ ΠΑΝΑΘΗΝΑΪΚΟΣ – ΠΑΕ ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΣ που έγινε στις 17-3-2019, στο πλαίσιο της 25ης Αγωνιστικής του Πρωταθλήματος «SUPERLEAGUE ΕΛΛΑΔΑ», Γ) η από 20-3-2019 κύρια παρέμβαση της Π.Α.Ε. ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΣ, με την οποία ζητεί την απόρριψη της ως άνω υπό στοιχείο Β' ένστασης της Π.Α.Ε. ΠΑΝΑΘΗΝΑΪΚΟΣ, να κριθεί ότι αποκλειστικά υπαίτια της διακοπής είναι η ΠΑΕ ΠΑΝΑΘΗΝΑΪΚΟΣ, να κατακυρωθεί ο αγώνας μεταξύ των ως άνω ομάδων Π.Α.Ε. ΠΑΝΑΘΗΝΑΪΚΟΣ και Π.Α.Ε. ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΣ υπέρ της κυρίως παρεμβαίνουσας με αποτέλεσμα 3-0, και να επιβληθούν στην ως άνω καθ' ης η κύρια παρέμβαση οι προβλεπόμενες στο άρθρο 23 παρ. 3 στ. Ι και ΙΙ του ΚΑΠ ποινές. Θα πρέπει, δε, να διαταχθεί η ένωση και συνεκδίκαση της πειθαρχικής δίωξης, της ένστασης της Π.Α.Ε. ΠΑΝΑΘΗΝΑΪΚΟΣ και της κυρίας παρέμβασης της Π.Α.Ε. ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΣ, κατ' ανάλογη εφαρμογή του άρθρου 246 ΚΠολΔ, λόγω της πρόδηλης, κατά την κρίση του παρόντος δικαιοδοτικού οργάνου, μεταξύ τους συνάφειας, καθόσον αναφέρονται σε γεγονότα που έλαβαν χώρα στον ίδιο ποδοσφαιρικό αγώνα, και επίσης διότι έτσι διευκολύνεται και επιταχύνεται η διεξαγωγή της πειθαρχικής δίκης.

Ι. Επειδή το άρθρο 15 του Πειθαρχικού Κώδικα, όπως ισχύει, ορίζει τα εξής: **«Γενική αρχή.** Οι ποινές που αναφέρονται στο παρόν άρθρο επιβάλλονται, σε βάρος ομάδας, με βάση τις αναφορές και περιγραφές των αξιωματούχων του αγώνα που προβλέπονται στον Κ.Α.Π. (Φύλλο Αγώνα και εκθέσεις παρατηρητών του αγώνα). Λοιπά αποδεικτικά στοιχεία μπορούν να ληφθούν υπόψη ιδίως οι εκθέσεις της αστυνομικής αρχής και το οπτικό υλικό του αγώνα. Η άσκηση της δίωξης γίνεται κατά τα οριζόμενα στα άρθρα 24 και 25 του παρόντος. 1. **Απρεπτή Συνθήματα – Δείκτες Λείζερ – Προειδοποιήσεις.** Σε περίπτωση που από τους θεατές του αγώνα α) χρησιμοποιούνται δείκτες λείζερ με στόχευση ποδοσφαιριστές ή διαιτητές ή αξιωματούχους του αγώνα, ή β) αναρτώνται πανό με υβριστικό και προσβλητικό περιεχόμενο ή γ) εκφωνούνται συνθήματα και φράσεις που προσβάλλουν αξιωματούχους ομάδας ή αγώνα ή φιλάθλους, τη μνήμη τεθνεώτων ή έχουν απρεπτή και υβριστικό περιεχόμενο για οποιοδήποτε πρόσωπο, τότε επιβάλλεται χρηματική ποινή από πέντε χιλιάδες ευρώ (5.000) έως είκοσι χιλιάδες ευρώ (20.000) στις δύο πρώτες περιπτώσεις και χρηματική ποινή από πέντε χιλιάδες ευρώ (5.000) έως είκοσι χιλιάδες ευρώ (20.000) στην τρίτη περίπτωση και περαιτέρω ακολουθείται η εξής διαδικασία: α) Πριν την έναρξη, ο παρατηρητής του αγώνα απευθύνει προειδοποίηση, μέσω των μεγαφώνων να σταματήσουν τα συνθήματα, ή να κατέβουν τα πανό με το προσβλητικό ή υβριστικό περιεχόμενο. Το ίδιο θα πράξει ο παρατηρητής αν τα περιστατικά αυτά, όπως και η στόχευση ποδοσφαιριστών ακτίνες λείζερ, λάβουν χώρα κατά την διάρκεια του αγώνα. β) Εφόσον, παρά τις προειδοποιήσεις, συνεχίζονται κατά τη διάρκεια του αγώνα, κατά οποιοδήποτε τρόπο οι ανωτέρω παραβάσεις, τότε ο διαιτητής είναι υποχρεωμένος να σημειώσει στο Φύλλο Αγώνα τις παραβάσεις αυτές και τον χρόνο που διαπράχθηκαν. γ) Το επιλαμβανόμενο για την άσκηση της πειθαρχικής δίωξης κατά των υπαιτίων δικαιοδοτικό όργανο,

αφού λάβει υπόψη την συχνότητα και τη βαρύτητα των παραβάσεων, επιβάλλει χρηματική ποινή από είκοσι (20.000) έως πενήντα (50.000,00) Ευρώ. δ) Ο παρατηρητής που δεν τηρεί τις υποχρεώσεις του που αναφέρονται στην πρώτη παράγραφο τιμωρείται σύμφωνα με τις διατάξεις του Κανονισμού Παρατηρητών.

2. Πυρσοί, φωτοβολίδες, κροτίδες, καπνογόνα. Η εισαγωγή ή το άναμμα πυρσών, φωτοβολίδων, κροτίδων, βεγγαλικών, πυροτεχνημάτων και οποιουδήποτε εν γένει εύφλεκτου υλικού στις κερκίδες πριν την έναρξη, κατά την διάρκεια ή μετά την λήξη του αγώνα, αν δεν επακολούθησε ρίψη αυτών, επιφέρει τις ακόλουθες πειθαρχικές ποινές: α) Χρηματική ποινή ύψους πέντε χιλιάδων (5.000) ευρώ έως τριάντα χιλιάδων ευρώ (30.000). β) Σε περίπτωση υποτροπής και επανάληψης σε επόμενο αγώνα, τα όρια της ως άνω χρηματικής ποινής διπλασιάζονται. γ) Σε περίπτωση νέας υποτροπής και επανάληψης σε επόμενο αγώνα (τρίτος), τα όρια της ως άνω χρηματικής ποινής τριπλασιάζονται και δύναται αναλόγως της εντάσεως και της βαρύτητας των περιστατικών να επιβληθεί ποινή διεξαγωγής αγώνα χωρίς θεατές μίας (1) αγωνιστικής, έως δύο (2) αγωνιστικές, εφόσον οι ρίψεις προκάλεσαν την προσωρινή διακοπή του αγώνα. δ) Σε νέα περίπτωση υποτροπής και επανάληψης σε επόμενο αγώνα (τέταρτος, πέμπτος κτλ.), το όριο της ανώτερης ποινής αυξάνεται μέχρι του ποσού των εκατόν πενήντα 150.000,00 Ευρώ και παραμένει υφιστάμενη η δυνατότητα, αναλόγως της εντάσεως και της βαρύτητας των περιστατικών, να επιβληθεί ποινή διεξαγωγής αγώνα χωρίς θεατές έως έξι (6) αγωνιστικές. ε) Η υποτροπή των αναφερομένων στην παρούσα παράγραφο νοείται πάντα εντός της ίδιας αγωνιστικής περιόδου.

3. Ρίψεις αντικειμένων. 1. Η ρίψη πάσης φύσεως αντικειμένου στον κυρίως χώρο του γηπέδου ή από μία κερκίδα σε άλλη, ιδιαίτερα πυρσών, φωτοβολίδων, κροτίδων, βεγγαλικών, πυροτεχνημάτων και οποιουδήποτε εν γένει εύφλεκτου υλικού πριν την έναρξη, κατά την διάρκεια ή μετά τη λήξη του αγώνα, επιφέρει τις ακόλουθες πειθαρχικές ποινές: α) Εάν δεν είχε ως αποτέλεσμα την προσωρινή διακοπή ή την προσωρινή αναστολή έναρξης του αγώνα εκ μέρους του διαιτητή, τιμωρείται με χρηματική ποινή από χίλια πεντακόσια (1.500) ευρώ έως τριάντα πέντε χιλιάδες ευρώ (35.000). β) Εάν είχε ως αποτέλεσμα την προσωρινή διακοπή ή την προσωρινή αναστολή έναρξης του αγώνα εκ μέρους του διαιτητή, τιμωρείται με χρηματική ποινή από τρεις χιλιάδες ευρώ (3.000) έως σαράντα πέντε χιλιάδες ευρώ (45.000). γ) Εάν μετά την επανέναρξη ή τη καθυστερημένη έναρξη του αγώνα επαναληφθεί η κατά τα ως άνω ρίψη αντικειμένων και υπάρξει προσωρινή διακοπή του αγώνα άνω των δεκαπέντε (15) λεπτών, τιμωρείται με χρηματική ποινή από έξι χιλιάδες ευρώ (6.000) έως ογδόντα χιλιάδων ευρώ (80.000) και ποινή διεξαγωγής αγώνα χωρίς θεατές μίας (1) έως δύο (2) αγωνιστικών. δ) Εάν μετά την επανέναρξη του αγώνα επαναληφθεί η κατά τα ως άνω ρίψη αντικειμένων και υπάρξει οριστική διακοπή του αγώνα, τιμωρείται με χρηματική ποινή εκατόν είκοσι χιλιάδων ευρώ (120.000) και ποινή διεξαγωγής αγώνα χωρίς θεατές δύο (2) έως τρεις (3) αγωνιστικές. ε) Εάν από την ρίψη αντικειμένων υπάρξει σωματική βλάβη προσώπου νόμιμα ευρισκομένου στον αγωνιστικό χώρο, τιμωρείται με χρηματική ποινή από έξι χιλιάδες ευρώ (6.000) έως ογδόντα χιλιάδων ευρώ (80.000). Στην περίπτωση που υπάρξει οριστική διακοπή ή οριστική ματαιώση της τέλεσης του αγώνα, επιπρόσθετα επιβάλλεται κατακύρωση του αγώνα υπέρ της αντίπαλης ομάδας και αφαίρεση τριών (3) βαθμών από το βαθμολογικό πίνακα και ποινή

διεξαγωγής αγώνα χωρίς θεατές δύο (2) έως τρεις (3) αγωνιστικές. στ) Σε περίπτωση υποτροπής των ως άνω περιπτώσεων α' έως ε', σε επόμενο αγώνα της ομάδας την ίδια αγωνιστική περίοδο, οι επιβληθείσες ποινές διπλασιάζονται. **4. Είσοδος οπαδών στον αγωνιστικό χώρο. Επεισόδια στον εν γένει χώρο του γηπέδου.** Η είσοδος οπαδών στον αγωνιστικό χώρο του γηπέδου, πριν την έναρξη, κατά την διάρκεια ή μετά την λήξη του αγώνα, όπως και η δημιουργία επεισοδίων στα αποδυτήρια στις κερκίδες και στον εν γένει χώρο του γηπέδου, επιφέρει τις ακόλουθες πειθαρχικές ποινές: α) Χρηματική ποινή είκοσι χιλιάδων ευρώ (20.000) έως εκατό χιλιάδων ευρώ (100.000), εφόσον η είσοδος των οπαδών ή τα επεισόδια δεν συνδέονται με βιαιοπραγίες κατά προσώπων ή φθορές ιδιοκτησίας. β) Εάν η είσοδος των οπαδών στον αγωνιστικό χώρο ή τα επεισόδια στους λοιπούς χώρους του γηπέδου κατά τα ανωτέρω, συνδέονται με σημαντικές φθορές ξένης ιδιοκτησίας, χρηματική ποινή πενήντα χιλιάδων ευρώ (50.000) έως διακοσίων πενήντα χιλιάδων ευρώ (250.000) και ποινή διεξαγωγής αγώνων χωρίς θεατές, δύο (2) έως τέσσερις (4) αγωνιστικές, και εφόσον συνδέεται με βιαιοπραγίες κατά προσώπων επιβάλλεται επιπρόσθετα ποινή αφαίρεσης τριών (3) βαθμών. γ) Η είσοδος οπαδών πριν την έναρξη ή κατά τη διάρκεια του αγώνα, έχει ως άμεσο αποτέλεσμα την οριστική διακοπή του αγώνα, χωρίς προειδοποίηση, εφόσον συνδέεται με βιαιοπραγίες κατά προσώπων. Ο αγώνας που δεν άρχισε ή διακόπηκε οριστικά κατακυρώνεται υπέρ της ανυπαίτιας ομάδας με τέρματα 0-3 και από την υπαίτια ομάδα αφαιρούνται επιπλέον τρεις (3) βαθμοί από τον βαθμολογικό πίνακα. δ) Σε περίπτωση που η είσοδος των οπαδών έγινε πριν από την έναρξη ή μετά την λήξη του αγώνα και δεν συνδέεται με βιαιοπραγίες κατά προσώπων ή με φθορές ξένης ιδιοκτησίας ισχύουν οι ποινές της περίπτωσης α' της παραγράφου 4 μειωμένες μέχρι το 1/3. ε) Σε περίπτωση που εντός της ίδιας αγωνιστικής περιόδου υπάρξουν εις βάρος μίας ομάδας τρεις (3) περιπτώσεις εισόδου οπαδών στον αγωνιστικό χώρο και δημιουργία βιαιοπραγιών εντός αυτού, τότε η εν λόγω ομάδα θα αποβάλλεται από το πρωτάθλημα. **5. Καθορισμοί** α) Στην περίπτωση της ρίψης αντικειμένων, το ύψος και το είδος των επιβαλλόμενων ποινών εξαρτώνται από τα αποτελέσματα που προκάλεσαν τα ριφθέντα αντικείμενα και κατά πόσον αυτά ήταν πρόσφορα να προκαλέσουν σωματική βλάβη προσώπου νόμιμα ευρισκομένου στον αγωνιστικό χώρο ή στις εξέδρες του γηπέδου. Στην περίπτωση της προσωρινής διακοπής αγώνα (αρ. 3γ') και εφόσον τα περιστατικά δεν ήταν ιδιαίτερης βαρύτητας, κατά την κρίση του πειθαρχικού οργάνου, αυτό δύναται να επιβάλλει μόνο χρηματική ποινή. Ο τρόπος αυτός επιμέτρησης της ποινής (αναλόγως της βαρύτητας των περαστικών) ισχύει σε όλες τις περιπτώσεις του παρόντος άρθρου. Εξ άλλου σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 14 παρ. 1, 2, 3 και 4 του Πειθαρχικού Κώδικα της Ε.Π.Ο., υπό τον τίτλο «Υποχρεώσεις ομάδων-Ευθύνη ομάδων» ορίζει τα εξής: «1. α) Οι διαγωνιζόμενες ομάδες οφείλουν να συμμορφώνονται προς τις επιβαλλόμενες σε αυτές υπό των αρμοδίων οργάνων υποχρεώσεις και να υλοποιούν τους επιτασσόμενους σε αυτές όρους και να λαμβάνουν κάθε προληπτικό μέτρο το οποίο από τις συνθήκες απαιτείται για την ομαλή διεξαγωγή των αγώνων. β) Η γηπεδούχος ομάδα οφείλει να διασφαλίσει στον εν γένει χώρο του γηπέδου την ασφάλεια των αξιωματούχων του αγώνα, των ποδοσφαιριστών, των αξιωματούχων της φιλοξενούμενης ομάδας, των θεατών του αγώνα και την εν γένει τήρηση της τάξης. 2. Οι ομάδες έχουν την υποχρέωση να προστατεύουν το κύρος και την αξιοπιστία του αθλήματος του ποδοσφαίρου και ευθύνονται σε περίπτωση παράβασης των διατάξεων του

παρόντος ή των λοιπών Κανονισμών και του Καταστατικού της ΕΠΟ από αξιωματούχους, ποδοσφαιριστές ή φιλάθλους τους ως αντικειμενικά υπαίτιες. 3. Κάθε πράξη ή ενέργεια ατομική ή συλλογική, φυσικών ή νομικών προσώπων που συνδέονται με ομάδα, με την οποία δημιουργείται στο φιλάθλο κοινό και στην (εν γένει) κοινή γνώμη αίσθημα απαξίωσης και αποστροφής προς το ποδόσφαιρο, με συνέπεια την άρνηση, εκ μέρους του κοινού, παρακολούθησης των αγώνων ποδοσφαίρου και προσέλευσης στα γήπεδα, θα τιμωρείται από τις προβλεπόμενες οικείες διατάξεις του παρόντος κανονισμού. 4. α) Η εντός έδρας ομάδα υπέχει ευθύνη για την απρεπή συμπεριφορά μεταξύ των θεατών του αγώνα, ανεξαρτήτως του είδους της υπαίτιου συμπεριφοράς και, αναλόγως της περιστάσεως, ενδέχεται να τιμωρηθεί με χρηματικό πρόστιμο και με περαιτέρω κυρώσεις, κατά τα ειδικότερα αναφερόμενα στο επόμενο άρθρο. β) Η ομάδα που αγωνίζεται εκτός έδρας υπέχει ευθύνη για την απρεπή συμπεριφορά μεταξύ των δικών της θεατών που βρίσκονται στο γήπεδο και ομοίως ενδέχεται να τιμωρηθεί με χρηματικό πρόστιμο και με περαιτέρω κυρώσεις, κατά τα ειδικότερα αναφερόμενα στο επόμενο άρθρο. Οι οπαδοί που καταλαμβάνουν το τμήμα του σταδίου για τους φιλοξενούμενους, θεωρούνται ως οπαδοί της φιλοξενούμενης ομάδας, εκτός εάν αποδειχθεί το αντίθετο. Η απρεπής συμπεριφορά συμπεριλαμβάνει τη βία προς πρόσωπα ή αντικείμενα, την πυροδότηση εμπρηστικών συσκευών, την εκσφενδόνιση αντικειμένων, την επίδειξη προσβλητικών ή πολιτικών σλόγκαν με οποιαδήποτε μορφή, την εκφορά προσβλητικών λέξεων ή ήχων, ή την εισβολή στον αγωνιστικό χώρο. Η ευθύνη που περιγράφεται στην παράγραφο 1 και 2, συμπεριλαμβάνει επίσης αγώνες που διεξάγονται σε ουδέτερο έδαφος, ιδιαίτερος δε κατά την διάρκεια τελικών διοργανώσεων. γ) ... 5. Η ευθύνη μιας ομάδας περιορίζεται γεωγραφικά στον εν γένει χώρο του γηπέδου και χρονικά στο προ του αγώνα έως μετά τον αγώνα διάστημα, όπως οι έννοιες αυτές καθορίζονται στο άρθρο 1 του Κ.Α.Π. Από το συνδυασμό των διατάξεων των άρθρων 14 και 15 παρ. 4 περ. β' Π.Κ. προκύπτουν τα εξής: κάθε ομάδα είναι αντικειμενικώς υπεύθυνη για την απρεπή συμπεριφορά των οπαδών της, που συμπεριλαμβάνει τη βία προς πρόσωπα ή αντικείμενα, την πυροδότηση εμπρηστικών συσκευών, την εκσφενδόνιση αντικειμένων, την επίδειξη προσβλητικών ή πολιτικών σλόγκαν με οποιαδήποτε μορφή, την εκφορά προσβλητικών λέξεων ή ήχων, ή την εισβολή στον αγωνιστικό χώρο. Ειδικότερη μορφή απρεπούς συμπεριφοράς τυποποιείται στο άρθρο 15 παρ. 4 ΠΚ. Συγκεκριμένα, στο εν λόγω άρθρο προβλέπονται δύο μορφές απρεπούς συμπεριφοράς, που κατά τη σαφή και διαχρονική επιλογή του πειθαρχικού νομοθέτη, αντιμετωπίζονται ισότιμα: α) η είσοδος οπαδών στον αγωνιστικό χώρο του γηπέδου, πριν την έναρξη, κατά την διάρκεια ή μετά την λήξη του αγώνα, όπως και β) η δημιουργία επεισοδίων στα αποδυτήρια, στις κερκίδες και στον εν γένει χώρο του γηπέδου. Για την κατάφαση της δεύτερης περίπτωσης απρεπούς συμπεριφοράς, ήτοι της δημιουργίας επεισοδίων, απαιτείται να προκληθεί μάχη, συμπλοκή (για την έννοια των επεισοδίων βλ. Μπαμπινιώτη Λεξικό της Νέας Ελληνικής Γλώσσας), και μάλιστα δοθέντος και του πληθυντικού αριθμού, στον οποίο χρησιμοποιείται η ως άνω λέξη, απαιτείται η συμπλοκή ή μάχη να έχει λάβει ορισμένη έκταση, δηλαδή δεν αρκεί μεμονωμένη συμπεριφορά. Χρονικά η αντικειμενική ευθύνη της ομάδας για την ανωτέρω απρεπή συμπεριφορά των οπαδών της εκτείνεται από τη στιγμή που θα

προσέλθει μια ομάδα εγγύτητα στην περιμετρική εξωτερική περίφραξη ή τον εξωτερικό τοίχο του εν γένει χώρου του γηπέδου μέχρι και της στιγμή της αναχώρησης της ομάδας από τα όρια του εν γένει χώρου του γηπέδου (βλ. άρθρο 1 ΠΚ), ενώ τοπικά η αντικειμενική ευθύνη για τη δημιουργία επεισοδίων εκτείνεται σε χώρους πέραν του αγωνιστικού (αφού σε αυτήν την περίπτωση καταφάσκει η πρώτη εκ των ως άνω συμπεριφορών, ήτοι η είσοδος οπαδών στον αγωνιστικό χώρο) και συγκεκριμένα στα αποδυτήρια, στις κερκίδες και στον εν γένει χώρο του γηπέδου. Ως εν γένει χώρος του γηπέδου ορίζεται στο άρθρο 1 ΠΚ «Το γήπεδο και ο περιβάλλον χώρος του, που χρησιμοποιείται από την ομάδα για την στάθμευση αυτοκινήτων και/ή για την εκμετάλλευση εμπορικών δικαιωμάτων». Εξ άλλου η τιμώρηση της ως άνω συμπεριφοράς κλιμακώνεται ανάλογα με τη βαρύτητα και το είδος των επεισοδίων και συγκεκριμένα: α) εφ' όσον τα επεισόδια δεν συνδέονται με βιαιοπραγίες κατά προσώπων ή φθορές ιδιοκτησίας προβλέπεται μόνον χρηματική ποινή 20.000-100.000 ευρώ, β) εάν τα επεισόδια συνδέονται με σημαντικές φθορές ξένης ιδιοκτησίας, προβλέπεται χρηματική ποινή 50.000 - 250.000 ευρώ και ποινή διεξαγωγής αγώνων χωρίς θεατές 2-4 αγωνιστικές, και γ) εφ' όσον τα επεισόδια συνδέονται με βιαιοπραγίες κατά προσώπων επιβάλλονται οι προβλεπόμενες υπό στοιχ. β' ποινές και επιπρόσθετα ποινή αφαίρεσης τριών (3) βαθμών. Για την επιβολή των ως άνω υπό γ' προβλεπόμενων ποινών απαιτείται α) η δημιουργία επεισοδίων, όπως αυτά ορίστηκαν ανωτέρω και β) τα επεισόδια αυτά να συνδέονται με βιαιοπραγίες κατά προσώπων. Η άποψη που διατύπωσε η πειθαρχικώς εγκαλουμένη, κατά την οποία για την επιβολή των ως άνω υπό γ' ποινών (επεισόδια με βιαιοπραγίες) απαιτείται επιπρόσθετα ως προϋπόθεση να έχουν επέλθει και σημαντικές φθορές ξένης ιδιοκτησίας δεν κρίνεται ορθή, διότι τότε τα επεισόδια που συνδέονται μόνον με βιαιοπραγίες και απλές (όχι σημαντικές) φθορές ξένης ιδιοκτησίας (ή δεν συνδέονται καθόλου με φθορές) θα τιμωρούνταν μόνον με χρηματική ποινή, δηλαδή θα αντιμετωπιζόνταν, όπως η ηπιότερη μορφή επεισοδίων, δηλαδή εκείνη που δεν συνδέεται με βιαιοπραγίες και φθορές, εκδοχή που ασφαλώς δεν αποτελεί βούληση του πειθαρχικού νομοθέτη και αντίκειται και στην αρχή της ισότητας (Το Σύνταγμα απαιτεί από το νομοθέτη να είναι δίκαιος και επομένως να επιδιώκει την ίση μεταχείριση όμοιων και την άνιση μεταχείριση ανόμοιων περιπτώσεων, βλ. σχετικά Π. Δαγτόγλου, Ατομικά Δικαιώματα παρ. 1353) και της αναλογικότητας, αφού σε μια τέτοια περίπτωση δύο ανόμοιας βαρύτητας συμπεριφορές θα αντιμετωπιζόνταν με τον ίδιο τρόπο και θα τιμωρούνταν με την ίδια ποινή. Περαιτέρω, ο ορισμός της έννοιας της βιαιοπραγίας δεν δίδεται από τον ως άνω Πειθαρχικό Κώδικα της Ε.Π.Ο., πρέπει όμως, σύμφωνα και με τα όσα παγίως γίνονται δεκτά κατά την ερμηνεία και εφαρμογή της αθλητικής νομοθεσίας (ήτοι του άρθρου 41ΣΤ ν. 2725/1999 αλλά και των προηγούμενων ν. 665/1977, που συμπλήρωσε το άρθρο 61 ν. 75/1975, και ν. 1646/1986) ως βιαιοπραγία να νοηθεί κάθε παράνομη ενέργεια εναντίον προσώπου ή πράγματος, εκδηλούμενη με υλική δύναμη και τείνουσα είτε στην κακοποίηση του σώματος ή καταστροφή του πράγματος είτε στην προσβολή της ελευθερίας είτε της τιμής του καθ' ου στρέφεται προσώπου, είναι δε αδιάφορο αν επήλθε πράγματι σωματική κάκωση ή καταστροφή του πράγματος (βλ. ΑΠ 756/1979, ΠοινΧρον ΚΘ' σελ. 875 επ., αναλυτικότερα για την έννοια της βιαιοπραγίας βλ. Μ. Σκανδάμη, Η απώθηση στους αγωνιστικούς χώρους ως μορφή βιαιοπραγίας κατά την έννοια του άρθρου 41 ΣΤ ν. 2725/1999, ΠοινΔικ 2008. 1370 επ.). Υποκείμενο της ως άνω πράξης μπορεί να είναι οποιοδήποτε πρόσωπο, αφού η

ως άνω διάταξη δεν διακρίνει, αλλά ούτε και από την τελεολογική της ερμηνεία προκύπτει οποιοσδήποτε περιορισμός.

II. Επειδή στο Προσίμιο των Κανόνων του Παιχνιδιού (Laws of the Game) του Διεθνούς Ποδοσφαιρικού Συμβουλίου (IFAB) της Παγκόσμιας Ποδοσφαιρικής Ομοσπονδίας (FIFA), που τυγχάνουν εν προκειμένω εφαρμογής σύμφωνα με το άρθρο 5 παρ. 1 του Κανονισμού Αγώνων Ποδοσφαίρου (Κ.Α.Π.) της Ε.Π.Ο., και μάλιστα υπεριοχύνοντας αντίθετων εγχώριων διατάξεων, αναφέρονται μεταξύ άλλων τα εξής: «**Η φιλοσοφία και το πνεύμα των Κανόνων...** Το ποδόσφαιρο πρέπει να έχει Κανόνες που να το διατηρούν «δίκαιο», καθώς το κρίσιμο στοιχείο της ομορφιάς του «πανέμορφου παιχνιδιού», είναι η αντικειμενικότητά του - αυτό είναι ένα ζωτικής σημασίας χαρακτηριστικό του «Πνεύματος» του παιχνιδιού. Οι καλύτεροι αγώνες είναι εκείνοι στους οποίους ο διαιτητής σπανίως χρειάζεται, καθώς οι παίκτες παίζουν με σεβασμό ο ένας προς τον άλλο, με σεβασμό προς τους αξιωματούχους του αγώνα και τους Κανόνες. Η ακεραιότητα των νόμων και οι διαιτητές που τους εφαρμόζουν πρέπει πάντα να προστατεύονται και να είναι σεβαστοί. Όλοι αυτοί που έχουν πόστα - θέσεις (στις ομάδες), ειδικά οι προπονητές και οι αρχηγοί των ομάδων, έχουν σαφή ευθύνη στο παιχνίδι με το να σέβονται τους αξιωματούχους του αγώνα και τις αποφάσεις τους. Το ποδόσφαιρο πρέπει να είναι ελκυστικό και ευχάριστο για τους παίκτες, τους διαιτητές, τους προπονητές, καθώς και για τους θεατές, τους οπαδούς, τους διοικητικούς παράγοντες κλπ. Οι Κανόνες πρέπει να βοηθούν στο να γίνει το παιχνίδι ελκυστικό και ευχάριστο έτσι ώστε οι άνθρωποι, ανεξάρτητα από την ηλικία, τη φυλή, τη θρησκεία, τον πολιτισμό, την εθνικότητα, το φύλο, το σεξουαλικό προσανατολισμό, την αναπηρία κ.λπ. να θέλουν να πάρουν μέρος και να απολαύσουν τη συμμετοχή τους στο ποδόσφαιρο. Οι Κανόνες του ποδοσφαίρου είναι σχετικά απλοί, σε σύγκριση με άλλα ομαδικά αθλήματα, αλλά καθώς πολλές καταστάσεις είναι «υποκειμενικές» και οι διαιτητές είναι άνθρωποι (και συνεπώς κάνουν λάθη), κάποιες αποφάσεις θα προκαλούν αναπόφευκτα αντιπαραθέσεις και συζητήσεις. Για μερικούς ανθρώπους, αυτή η συζήτηση είναι μέρος της απόλαυσης και της ελκυστικότητας του παιχνιδιού αλλά, εάν οι αποφάσεις είναι σωστές ή λάθος, το «πνεύμα» του παιχνιδιού απαιτεί οι αποφάσεις των διαιτητών να γίνονται πάντοτε σεβαστές. Οι Κανόνες δεν μπορούν να αντιμετωπίσουν κάθε πιθανή κατάσταση, οπότε, όταν δεν υπάρχει άμεση πρόβλεψη στους Κανόνες, το Διεθνές Ποδοσφαιρικό Συμβούλιο αναμένει από το διαιτητή να αποφασίσει μέσα στο «πνεύμα» του παιχνιδιού - αυτό συχνά θέτει ως προϋπόθεση να υποβάλλεις την ερώτηση: «τι θα μπορούσε το ποδόσφαιρο να θέλει / να περιμένει;». Περαιτέρω στον 5ο Κανόνα των ανωτέρω Κανόνων του Παιχνιδιού ορίζονται τα εξής: «1. **Η εξουσία του διαιτητή.** Κάθε αγώνας ελέγχεται από έναν διαιτητή ο οποίος διαθέτει την πλήρη εξουσία να εφαρμόζει τους Κανόνες του Παιχνιδιού σε συσχετισμό με τον αγώνα που έχει οριστεί. 2. **Αποφάσεις του Διαιτητή.** Οι αποφάσεις θα λαμβάνονται με βάση τις ικανότητες του διαιτητή σύμφωνα με τους Κανόνες του Παιχνιδιού, το «πνεύμα του αγώνα» και θα βασίζονται στην γνώμη του διαιτητή ο οποίος έχει την διακριτική ευχέρεια να παίρνει τα κατάλληλα μέτρα μέσα στο πλαίσιο των Κανόνων του Παιχνιδιού. 3. **Εξουσίες και Καθήκοντα.** Ο διαιτητής : ... σταματά τον αγώνα, τον διακόπτει προσωρινά, ή οριστικά για κάθε παράβαση των

Κανόνων του Παιχνιδιού ή λόγω εξωτερικών επεμβάσεων, π.χ. αν: * ο φωτισμός είναι ανεπαρκής * ένας θεατής ρίξει ένα αντικείμενο, το οποίο χτυπήσει έναν αξιωματούχο αγώνα, έναν παίκτη ή αξιωματούχο ομάδας, τότε ο διαιτητής, ανάλογα με την σοβαρότητα του περιστατικού, μπορεί ν' αφήσει το παιχνίδι να συνεχιστεί ή να το σταματήσει, να το διακόψει προσωρινά ή οριστικά». Εξ άλλου το άρθρο 15 παρ. 3 περ. ε' του Πειθαρχικού Κώδικα της Ε.Π.Ο. ορίζει, ότι **«Ρίψεις αντικειμένων... ε)** Εάν από την ρίψη αντικειμένων υπάρξει σωματική βλάβη προσώπου νόμιμα ευρισκομένου στον αγωνιστικό χώρο, τιμωρείται με χρηματική ποινή από έξι χιλιάδες ευρώ (6.000) έως ογδόντα χιλιάδων ευρώ (80.000). Στην περίπτωση που υπάρξει οριστική διακοπή ή οριστική ματαιώση της τέλεσης του αγώνα, επιπρόσθετα επιβάλλεται κατακύρωση του αγώνα υπέρ της αντίπαλης ομάδας και αφαίρεση τριών (3) βαθμών από το βαθμολογικό πίνακα και ποινή διεξαγωγής αγώνα χωρίς θεατές δύο (2) έως τρεις (3) αγωνιστικές», ενώ η παρ. 4 του ίδιου ως άνω άρθρου ορίζει ότι **«Είσοδος οπαδών στον αγωνιστικό χώρο. Επεισόδια στον εν γένει χώρο του γηπέδου.** Η είσοδος οπαδών στον αγωνιστικό χώρο του γηπέδου, πριν την έναρξη, κατά την διάρκεια ή μετά την λήξη του αγώνα, όπως και η δημιουργία επεισοδίων στα αποδυτήρια στις κερκίδες και στον εν γένει χώρο του γηπέδου, επιφέρει τις ακόλουθες πειθαρχικές ποινές: α)... β)... γ) Η είσοδος οπαδών πριν την έναρξη ή κατά τη διάρκεια του αγώνα, έχει ως άμεσο αποτέλεσμα την οριστική διακοπή του αγώνα, χωρίς προειδοποίηση, εφόσον συνδέεται με βιαιοπραγίες κατά προσώπων. Ο αγώνας που δεν άρχισε ή διακόπηκε οριστικά κατακυρώνεται υπέρ της ανυπαίτιας ομάδας με τέρματα 0-3 και από την υπαίτια ομάδα αφαιρούνται επιπλέον τρεις (3) βαθμοί από τον βαθμολογικό πίνακα». Περαιτέρω, το άρθρο 15 παρ. 5 περ. δ' και ε' του Πειθαρχικού Κώδικα της Ε.Π.Ο. ορίζει τα εξής: «...δ) Κάθε απόφαση σε σχέση με την μη έναρξη ή την διακοπή ή την συνέχιση του αγώνα, την αποχώρηση των ομάδων από τον αγωνιστικό χώρο και την επανείσοδο σε αυτόν, λαμβάνεται αποκλειστικά από τον διαιτητή του αγώνα και αιτιολογείται συνοπτικά στο Φ.Α. Ομάδα που αποχωρεί από το γήπεδο, χωρίς ο διαιτητής να έχει διακόψει τον αγώνα και να έχει δώσει σχετική εντολή, ασχέτως της σπουδαιότητας του λόγου που επικαλείται (πλην μόνο της περιπτώσεως που τα βίαια περιστατικά εξελίχθηκαν τόσο γρήγορα έτσι που ο διαιτητής δεν πρόλαβε να διατάξει την διακοπή του αγώνα), τιμωρείται με τις ίδιες ποινές που τιμωρείται και η υπαίτια της διακοπής του αγώνα ομάδα. ε) Στην περίπτωση κατά την οποία οι συνθήκες που επικρατούν στον αγωνιστικό χώρο ή στις εξέδρες του γηπέδου δεν επιτρέπουν την ασφαλή έναρξη ή συνέχιση του αγώνα, το μέγιστο χρονικό διάστημα το οποίο ο διαιτητής του αγώνα οφείλει να αναμένει για την έναρξη αυτού ή την επανέναρξη μετά από προσωρινή διακοπή του, είναι μία (1) ώρα. Εντός του χρονικού διαστήματος αυτού και οπωσδήποτε μέχρι την συμπλήρωση της μισής ώρας από την έναρξη της διακοπής δύναται να διαταχθεί η εκκένωση μίας ή περισσότερων εξεδρών ή όλου του γηπέδου, αν κρίνεται εφικτό και απαραίτητο για την συνέχιση του αγώνα. Αν παρέλθει το ανωτέρω χρονικό διάστημα (της μίας ώρας) χωρίς να έχει αποκατασταθεί η ομαλότητα, ο διαιτητής διακόπτει οριστικά τον αγώνα, ζητά την αποχώρηση των ομάδων και συντάσσει το Φ.Α.». Εξ άλλου το άρθρο 10 παρ. 5 του Κ.Α.Π. της Ε.Π.Ο. ορίζει ότι «Εάν το γήπεδο καταστεί ακατάλληλο από υπαιτιότητα της γηπεδούχου ή της αντίπαλης ομάδας ή από τους οπαδούς τους με αποτέλεσμα να είναι αδύνατος η διεξαγωγή του προγραμματισμένου αγώνα, ο διαιτητής αναγράφει λεπτομερώς στο Φ.Α. τις συνθήκες κάτω από τις οποίες έγινε

το γήπεδο ακατάλληλο, στη δε υπαίτια ομάδα ή στις υπαίτιες ομάδες επιβάλλονται οι ποινές του άρθρου 21 παρ. 3 του παρόντος», ενώ το άρθρο 21 παρ. 3 του ΚΑΠ της Ε.Π.Ο. ορίζει ότι «3. Αγώνας που δεν τελέστηκε ή που δεν έληξε με υπαιτιότητα της μιας εκ των δύο ομάδων προσμετράται για την έκτιση ποινών μόνον της ανυπαίτιας ομάδας (ποδοσφαιριστών, αξιωματούχων και της ίδιας) και τιμωρείται όπως προβλέπεται κατωτέρω. I. ... II. α) Με απώλεια του αγώνα με τέρματα 0-3, εκτός αν το αποτέλεσμα ευνοεί την ανυπαίτια ομάδα, στην περίπτωση της διακοπής αγώνα ή αποχώρησης ομάδος, οπότε υπολογίζεται το αποτέλεσμα που πραγματικά σημειώθηκε. β) Με χρηματική ποινή από οκτώ χιλιάδες (8.000) ευρώ έως σαράντα χιλιάδες (40.000) ευρώ για τις ομάδες των επαγγελματικών κατηγοριών και με χρηματική ποινή έως 2.000,00 Ευρώ για τα ερασιτεχνικά σωματεία αν ο αγώνας δεν αρχίσει και γ) Με αφαίρεση τριών (3) βαθμών από τον πίνακα της βαθμολογίας του τρέχοντος πρωταθλήματος. δ) Αν ο αγώνας δεν αρχίσει ή διακοπεί πριν από την κανονική λήξη του, λόγω παραβάσεων του άρθρου 15 του ΠΚ, εκτός των ανωτέρω ποινών, η υπαίτια ομάδα τιμωρείται με τις λοιπές ποινές που προβλέπονται στο αυτό άρθρο (15) του πειθαρχικού κώδικα». Από το συνδυασμό των ως άνω διατάξεων προκύπτουν τα εξής: Κατ' αρχήν το αποτέλεσμα ενός αγώνα πρέπει να διαμορφώνεται εντός του γηπέδου και όχι να επιβάλλεται ως πειθαρχική ποινή. Τούτο επιτάσσουν οι Κανόνες του Παιχνιδιού της FIFA, σύμφωνα με τους οποίους «*Το ποδόσφαιρο πρέπει να είναι ελκυστικό και ευχάριστο για τους παίκτες, τους διαιτητές, τους προπονητές, καθώς και για τους θεατές, τους οπαδούς, τους διοικητικούς παράγοντες κλπ. Οι Κανόνες πρέπει να βοηθούν στο να γίνει το παιχνίδι ελκυστικό και ευχάριστο έτσι ώστε οι άνθρωποι, ανεξάρτητα από την ηλικία, τη φυλή, τη θρησκεία, τον πολιτισμό, την εθνικότητα, το φύλο, το σεξουαλικό προσανατολισμό, την αναπηρία κ.λπ. να θέλουν να πάρουν μέρος και να απολαύσουν τη συμμετοχή τους στο ποδόσφαιρο*». Αναμφίβολα αγώνας που δεν ολοκληρώνεται και το αποτέλεσμά του συνιστά απλώς μια επιβληθείσα πειθαρχική ποινή δεν είναι ελκυστικός. Υπάρχουν όμως και περιπτώσεις που η διεξαγωγή ενός αγώνα δεν είναι δυνατή, με αποτέλεσμα οι θεατές να στερούνται την απόλαυση και την ψυχαγωγία που τους παρέχει η θέασή του. Τούτο συμβαίνει, μεταξύ άλλων, όταν εξ αιτίας εξωτερικών παρεμβάσεων, που ανάγονται στη συμπεριφορά μιας ομάδας ή των οπαδών της, οι συνθήκες που επικρατούν στον αγωνιστικό χώρο ή τις εξέδρες είναι τέτοιες που δεν επιτρέπουν την ασφαλή διεξαγωγή του αγώνα. Αποκλειστικά αρμόδιος για την απόφαση διακοπής (προσωρινής ή οριστικής) ενός αγώνα λόγω εξωτερικών παρεμβάσεων (είσοδος οπαδών, ρίψεις αντικειμένων, ακαταλληλότητα γηπέδου από υπαιτιότητα μιας ομάδας ή των οπαδών της) είναι ο διαιτητής. Τούτο διότι οι συνθήκες που διαμορφώνονται σε ένα γήπεδο αναφορικά με την ομαλή διεξαγωγή ενός ποδοσφαιρικού αγώνα είναι ένα ζήτημα που κρίνεται από τον μοναδικό υπεύθυνο της αναμέτρησης τη δεδομένη στιγμή και υπό τις δεδομένες συνθήκες που διαμορφώνονται στο γήπεδο και δεν μπορούν να επανακριθούν στα πλαίσια της παρούσας πειθαρχικής διαδικασίας. Άρα ο διαιτητής μπορεί κυριαρχικά να κρίνει αν οι συνθήκες που επικρατούν στον αγωνιστικό χώρο ή στις εξέδρες επιτρέπουν την ασφαλή έναρξη ή τη συνέχιση του αγώνα. Η εν λόγω απόφαση του διαιτητή ορισμένες φορές λαμβάνεται κατά δέσμια αρμοδιότητα (π.χ. περίπτωση εισόδου οπαδών με βιαιοπραγίες, οπότε ο αγώνας διακόπτεται άμεσα, οριστικά και χωρίς

προειδοποίηση), άλλοτε δε εναπόκειται στη διακριτική του ευχέρεια τόσο ως προς το είδος της διακοπής (προσωρινή ή οριστική), όσο και ως προς το χρόνο λήψης της απόφασης (άμεση διακοπή ή διακοπή μετά από ορισμένο χρονικό διάστημα). Ωστόσο κατά γενική αρχή του δικαίου η αρχή της νομιμότητας διέπει και τη διακριτική ευχέρεια, ο δε διαιτητής οφείλει να την ασκεί όχι αυθαίρετα, αλλά μέσα στα άκρα όριά της κάνοντας καλή χρήση αυτής. Μεταξύ των περισσότερων επιλογών, πρέπει να επιλέγει εκείνο το μέτρο που προάγει το ποδόσφαιρο (βλ. Προοίμιο των Κανόνων του Παιχνιδιού), αλλά συγχρόνως διασφαλίζει και την ασφάλεια των συμμετεχόντων στο παιχνίδι (παικτών, διαιτητών, παραγόντων, θεατών). Ειδικά στην περίπτωση, κατά την οποία οι συνθήκες που επικρατούν στον αγωνιστικό χώρο ή στις εξέδρες του γηπέδου δεν επιτρέπουν την ασφαλή έναρξη ή συνέχιση του αγώνα, ο διαιτητής οφείλει και αρχάς να κρίνει αν θα διατάξει την οριστική ή προσωρινή διακοπή του αγώνα. Οριστική διακοπή θα διατάξει ο διαιτητής, όταν κρίνει ότι η εξωτερική παρέμβαση έχει τέτοια χαρακτηριστικά που είναι οριστικά και αμετάκλητα αδύνατη η εντός ευλόγου χρόνου ασφαλής διεξαγωγή του αγώνα, χωρίς να έχει νόημα οποιαδήποτε αναμονή (π.χ. βόμβα στο γήπεδο), ενώ προσωρινή διακοπή θα διαταχθεί αν η εξωτερική παρέμβαση έχει τέτοια χαρακτηριστικά, ώστε βάσιμα να πιθανολογείται, ότι εντός ευλόγου χρόνου θα εκλείψει. Αν ο διαιτητής κρίνει, ότι η εξωτερική παρέμβαση θα εκλείψει εντός ευλόγου χρόνου, τότε και αρχάς οφείλει να αναμένει την αποκατάσταση της ομαλότητας. Τούτο το οφείλει, διότι τούτο απαντά στην ερώτηση «τι θα μπορούσε το ποδόσφαιρο να θέλει / να περιμένει;». Το ποδόσφαιρο αναμένει τη διεξαγωγή του αγώνα, εφ' όσον τούτο είναι εφικτό/ασφαλές. Η υποχρέωση αυτή του διαιτητή να αναμένει την αποκατάσταση της ομαλότητας συνάγεται ευχερώς και από το γλωσσικό νόημα της περ. ε' της παρ. 5 του άρθρου 15 ΠΚ «το μέγιστο χρονικό διάστημα, το οποίο ο διαιτητής του αγώνα οφείλει να αναμένει για την έναρξη αυτού ή την επανέναρξη μετά από προσωρινή διακοπή του, είναι μία (1) ώρα». Η χρήση της λέξης «οφείλει» ακριβώς τούτο υποδηλώνει. Δεν νοείται απόφαση άμεσης οριστικής διακοπής, όταν η ομαλότητα μπορεί να αποκατασταθεί εντός ευλόγου χρόνου. Προκειμένου ωστόσο να μην διαιωνίζεται η αναμονή αλλά και προς εναρμόνιση των διαιτητικών κρίσεων που προάγουν το αίσθημα ασφάλειας δικαίου, ο πειθαρχικός νομοθέτης θέλησε να θέσει ένα φραγμό στο χρόνο που οφείλει ο διαιτητής να αναμένει: μία (1) ώρα, όχι παραπάνω. Μάλιστα εντός του χρονικού αυτού διαστήματος (και οπωσδήποτε μέχρι την συμπλήρωση της μισής ώρας από την έναρξη της διακοπής) ο διαιτητής δύναται να διατάξει την εκκένωση μίας ή περισσότερων εξεδρών ή όλου του γηπέδου, αν κρίνεται εφικτό και απαραίτητο για την συνέχιση του αγώνα. Τίθεται το ερώτημα: οφείλει ο διαιτητής να διατάξει την εκκένωση; Η απάντηση στο ερώτημα αυτό θα είναι καταφατική, οσάκις με το μέτρο αυτό αντιμετωπίζεται με επάρκεια η εξωτερική παρέμβαση, οσάκις δηλαδή η εκκένωση είναι εφικτή και διασφαλίζει τις προϋποθέσεις συνέχισης του αγώνα με ασφάλεια. Αν ωστόσο παρέλθει το ανωτέρω χρονικό διάστημα της μίας ώρας, χωρίς να έχει αποκατασταθεί η ομαλότητα, ο διαιτητής υποχρεούται να διακόψει οριστικά τον αγώνα και να ζητήσει την αποχώρηση των ομάδων, ενώ ακολούθως συντάσσει το Φ.Α. Τίθεται περαιτέρω το ερώτημα: οφείλει ο διαιτητής να αναμένει μία ώρα προτού διακόψει οριστικά τον αγώνα; Η απάντηση στο ερώτημα αυτό είναι αρνητική, οσάκις η αναμονή ουδέν έχει να προσφέρει, όταν π.χ. η εξωτερική παρέμβαση ή η ακαταλληλότητα του γηπέδου δεν μπορούν να αντιμετωπιστούν εντός μιας

ώρας. Όταν ωστόσο η ομαλότητα ή η καταλληλότητα του αγωνιστικού χώρου μπορούν να εξασφαλιστούν με την αναστολή έναρξης ή την προσωρινή διακοπή του αγώνα, τότε ασφαλώς δεν υπάρχει κανένας λόγος να μην εξαντλήσει ο διαιτητής τα χρονικά περιθώρια που του δίδει ο νόμος, προκειμένου να διεξαχθεί ο αγώνας. Τουναντίον. Όπως προεκτιθέθηκε, το αποτέλεσμα των αγώνων πρέπει να διαμορφώνεται στο γήπεδο, εφ' όσον αυτό είναι εφικτό. Τίθεται τέλος το ερώτημα: Οφείλει ο διαιτητής, κάθε φορά που στο γήπεδο θα υπάρχει μια εξωτερική παρέμβαση, να αναμένει μία ώρα μέχρι να αποκατασταθεί η ομαλότητα; Π.χ. αν γίνονται επεισόδια στις εξέδρες ή εισέρχονται στον αγωνιστικό χώρο οπαδοί, ή αν ρίπτονται εντός αγωνιστικού χώρου αντικείμενα, τότε οφείλει ο διαιτητής να διακόπτει κάθε φορά τον αγώνα για μια ώρα; Κατ' αρχάς ο διαιτητής οφείλει να μην επιτρέψει να τεθεί το ερώτημα αυτά λαμβάνοντας τα κατάλληλα μέτρα, π.χ. διατάσσοντας την εκκένωση μιας ή περισσότερων κερκίδων ή και ολόκληρου του γηπέδου, αν αυτό είναι εφικτό και απαραίτητο για την ασφαλή διεξαγωγή του αγώνα. Αν δεν διατάξει το μέτρο αυτό, τότε είτε το επεισόδιο δεν είναι σοβαρό, είτε η κρίση του διαιτητή προδήλως δεν υπηρετεί την ασφαλή διεξαγωγή του αγώνα. Παρόλ' αυτά, έστω και υπό την εσφαλμένη επιλογή της μη εκκένωσης, η προσωρινή διακοπή για ένα τόσο μεγάλο χρονικό διάστημα (μιας ώρας) πρέπει να διατάσσεται άπαξ, αφού αν αυτή διαταχθεί και μια σοβαρή εξωτερική παρέμβαση επαναληφθεί, ώστε να απαιτείται μεγάλη διακοπή, τότε το μέτρο αυτό θα πρέπει να κριθεί απρόσφορο και τότε να διαταχθεί το αμέσως επαχθέστερο μέτρο της οριστικής διακοπής του αγώνα. Σε κάθε περίπτωση η απόφαση αυτή θα ληφθεί με βάση τις ικανότητες του διαιτητή, σύμφωνα με τους Κανόνες του Παιχνιδιού, το «πνεύμα του αγώνα» και θα βασίζονται στην γνώμη του διαιτητή ο οποίος έχει την διακριτική ευχέρεια να παίρνει τα κατάλληλα μέτρα μέσα στο πλαίσιο των Κανόνων του Παιχνιδιού. Αν ωστόσο για ορισμένη κατάσταση υπάρχει δέσmia αρμοδιότητα του διαιτητή ή προβλέπονται συγκεκριμένες ενέργειες από τον Κανονισμό, τότε ο διαιτητής οφείλει να ακολουθήσει την προβλεπόμενη διαδικασία.

III. Επειδή σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 23 παρ. 1 του Κ.Α.Π./Ε.Π.Ο., ενστάσεις επιτρέπεται να υποβάλλονται μόνον από τις διαγωνιζόμενες ομάδες στους μεταξύ τους αγώνες, για τους παρακάτω αποκλειστικά λόγους : α).....γ) για αντικανονική διακοπή του αγώνα (ή μη τέλεση αυτού κατ' επιτρεπτή διασταλτική ερμηνεία), που οφείλεται σε αναιτιολόγητη και αντίθετη με τους Κανονισμούς απόφαση του Διαιτητήε) για αντικανονική συμμετοχή ποδοσφαιριστή, που υποχρεωτικά, πρέπει να κατονομάζεται. Στην περίπτωση αυτή πρέπει να αναφέρονται οι συγκεκριμένοι λόγοι στους οποίους στηρίζεται η ένσταση. Η ένσταση αυτή μπορεί να στρέφεται κατά οποιουδήποτε ποδοσφαιριστή – τακτικού ή αναπληρωματικού – ο οποίος αγωνίστηκε, από τους αναγραφόμενους στο Φ.Α.η) Κατά του κύρους του αγώνα ο οποίος τελέστηκε μη νόμιμα και κατά παράβαση διάταξης του Κ.Α.Π. ή εγκεκριμένης προκήρυξης, στην οποία διάταξη, όμως, θα πρέπει ρητά να αναφέρεται ως κύρωση ότι ενδεχόμενη παράβαση της συνιστά αντικανονική διεξαγωγή του αγώνα. Σύμφωνα δε με την παράγραφο 4 του ως άνω άρθρου οι σχετικές ενστάσεις υποβάλλονται στη διοργανώτρια με υπόμνημα στο οποίο πρέπει να αναφέρονται συγκεκριμένα οι λόγοι υποβολής τους και με συστημένη

επιστολή ή με αποδεικτικό επιδόσεως, μέσα σε δύο (2) εργάσιμες ημέρες από την ημέρα που έγινε ο αγώνας, η οποία δεν υπολογίζεται. Ειδικά για το επαγγελματικό ποδόσφαιρο κατατίθενται στο πρωτόκολλο της οικείας επαγγελματικής ενώσεως υποχρεωτικά. Όλες οι παραπάνω ενστάσεις που αποστέλλονται στη διοργανώτρια με συστημένη επιστολή, διαβιβάζονται υποχρεωτικά επί ποινή απαραδέκτου και μέσω ΦΑΞ εντός της αναφερόμενης προθεσμίας. Ο διαιτητής έχει την υποχρέωση να αναφέρει - εφόσον προσκληθεί για το σκοπό αυτό από τη διοργανώτρια του αγώνα – τις παρατηρήσεις του με έκθεση του, σχετικά με την ένσταση μέσα σε 48 ώρες από την πρόσκλησή του. Επιπλέον, πρέπει να συνοδεύονται από το ανάλογο τέλος λειτουργίας επιτροπής και χρηματικό παράβολο, επί ποινή απαραδέκτου, ενώ τα σχετικά ποσά καθορίζονται με απόφαση του Δ.Σ. της διοργανώτριας στην αρχή κάθε αγωνιστικής περιόδου. Τέλος, κατά τις παραγράφους 9 και 12 του ως άνω άρθρου σε περίπτωση που γίνει δεκτή ένσταση ...για οποιοδήποτε λόγο αντικανονικής συμμετοχής ποδοσφαιριστήη υπαίτια ομάδα που συμμετέχει ο ποδοσφαιριστής αυτός, χάνει τον αγώνα με τέρματα 3-0, εκτός αν το αποτέλεσμα ευνοεί την αντίπαλη ομάδα, της αφαιρούνται τρεις βαθμοί από τον πίνακα του τρέχοντος πρωταθλήματος και της επιβάλλεται χρηματική ποινή από 8.000 ευρώ έως 40.000 ευρώ. Σε περίπτωση, δε, που γίνει δεκτή ένσταση αντικανονικής διακοπής του αγώνα, ο αγώνας επανορίζεται και συνεχίζεται από το σημείο που είχε διακοπεί.

IV. Επειδή σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 19 του Δικονομικού Κανονισμού Λειτουργίας Πειθαρχικών Επιτροπών ΕΠΟ, «Κύρια ή πρόσθετη παρέμβαση συνοδευόμενη από όλα τα αποδεικτικά μέσα και σχετικό πληρεξούσιο έγγραφο, όταν ασκείται από πληρεξούσιο δικηγόρο, ασκείται από τον έχοντα άμεσο και αποδεικνυόμενο έννομο συμφέρον ενώπιον του Πρωτοβάθμιου Δικαστικού Οργάνου Επιτροπής, του τμήματος που εκκρεμεί η υπόθεση με κατάθεση εγγράφου στη γραμματεία αυτού και κοινοποίησή της σε όλους τους διαδίκους μέχρι εικοσιτέσσερις ώρες (24) πριν τη συζήτηση. Σε περίπτωση σύντμησης των προθεσμιών μπορεί να ασκηθεί μέχρι 12 ώρες πριν τη συζήτηση... Η μη παράσταση του παρεμβαίνοντος ενώπιον του δικαστικού οργάνου έχει ως συνέπεια η παρέμβαση να απορρίπτεται ως απαράδεκτη». Εξάλλου, από τη φύση και το σύνολο των διατάξεων της πειθαρχικής διαδικασίας, κατά την οποία κατά κανόνα δεν υπάρχει αντιδικία, δεδομένου ότι σε αυτήν μετέχει συνήθως μία μόνον διάδικη πλευρά, ήτοι το εκάστοτε πειθαρχικώς ελεγχόμενο φυσικό ή/και νομικό πρόσωπο, του οργάνου της πειθαρχικής δίωξης μη έχοντος την ιδιότητα του διαδίκου, προκύπτει ότι πρόσθετη παρέμβαση μπορεί να ασκηθεί από τρίτο, μη διάδικο, μόνο υπέρ της απαλλαγής του πειθαρχικώς ελεγχόμενου προσώπου, που φέρει την ιδιότητα του διαδίκου, και όχι υπέρ της τιμωρίας του, προς υποστήριξη, δηλαδή, του πειθαρχικού οργάνου και πάντοτε υπό τον όρο ότι στο πρόσωπο του τρίτου προσθέτως παρεμβαίνοντος συντρέχει η διαδικαστική προϋπόθεση του άμεσου και αποδεικνυόμενου εννόμου συμφέροντος. Περαιτέρω, κύρια παρέμβαση ασκείται στην πειθαρχική διαδικασία, εφόσον ο παρεμβαίνων επιδιώκει την προστασία και αναγνώριση ίδιας αξιώσεώς του, είτε αντιδικώντας και επιδιώκοντας την απόρριψη της αρχικής αιτήσεως με σκοπό την παραδοχή ίδιας αυτοτελούς αιτήσεώς του ή διώκοντας την ρύθμιση του επίδικου αντικειμένου κατά τρόπο διάφορο εκείνου που επιδιώκεται με την αίτηση. Με αυτόν τον τρόπο

σε περίπτωση που αντικείμενο μίας πειθαρχικής διαδικασίας αποτελεί ένσταση, κατ' άρθρο 23 παρ. 1 του Κ.Α.Π./ΕΠΟ, μίας εκ των διαγωνιζόμενων ομάδων κατά του κύρους ενός αγώνα ή της αποφάσεως του διαιτητή, περί μη διεξαγωγής ή διακοπής αυτού, τότε εκ των πραγμάτων προκύπτει διμερής αντιδικία και η έτερη διαγωνιζόμενη ομάδα δικαιολογεί το απαιτούμενο άμεσο και ενεστώς βαθμολογικό έννομο συμφέρον, ώστε να ασκήσει κύρια παρέμβαση, αιτούμενη την απόρριψη της ενστάσεως που άσκησε η ενιστάμενη, δίχως υποβολή νέου αυτοτελούς αιτήματος, είτε, εκτός από την απόρριψή της, και την παραδοχή ενός νέου αυτοτελούς αιτήματος, όπως επί παραδείγματι την κατακύρωση ορισμένου μη διεξαχθέντος ή διακοπέντος αγώνα υπέρ αυτής, με τέρματα 0-3 (άρθρο 21 παρ. 3 II α του Κ.Α.Π./ΕΠΟ). Τέλος, κατά περιεχόμενο η αίτηση της κύριας και της πρόσθετης παρέμβασης περιλαμβάνει το ιστορικό της υπόθεσης, το έννομο συμφέρον, μνεία των λόγων της ασκήσεώς της, τα στοιχεία που συνθέτουν τη νομιμοποίηση και αίτημα να γίνει αυτή δεκτή.

Στην προκείμενη περίπτωση, η ενιστάμενη Π.Α.Ε. ΠΑΝΑΘΗΝΑΪΚΟΣ με την υπό στοιχείο Β' ως άνω από 19-3-2019 ένστασή της επικαλούμενη τους ειδικότερα εκτιθέμενους στο υπόμνημα της ενστάσεώς της λόγους, ισχυρίζεται ότι αντικανονικά και αναίτιολόγητα διεκόπη οριστικά, κατόπιν σχετικής προς τούτο απόφασης του διαιτητή, ο ποδοσφαιρικός αγώνας μεταξύ των ομάδων της ίδιας, ως γηπεδούχου, και της Π.Α.Ε. ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΣ, ως φιλοξενούμενης, ο οποίος διεξήχθη στην Αθήνα, στο γήπεδο «ΟΑΚΑ», την 17-3-2019 και ώρα 19.00, στο πλαίσιο της 25ης αγωνιστικής ημέρας του πρωταθλήματος «Super League Ελλάδα» της αγωνιστικής περιόδου 2018-2019. Με βάση, δε, αυτό το ιστορικό ζητεί να κριθεί ότι ο διαιτητής αντικανονικά και αναίτια διέκοψε τον ως άνω ποδοσφαιρικό αγώνα, να διαταχθεί η συνέχιση του αγώνα από το 69^ο λεπτό, ήτοι από το σημείο, στο οποίο είχε διακοπεί, με σκορ 0-1 υπέρ της φιλοξενούμενης ομάδας, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 23 παρ. 12 του Κ.Α.Π. Τέλος, ζητεί να διαταχθεί η επιστροφή του καταβληθέντος από αυτήν παραβόλου, που συνοδεύει την υπό κρίση ένστασή της.

Με το ως άνω περιεχόμενο και αιτήματα η κρινόμενη ένσταση, για το παραδεκτό της οποίας έχει καταβληθεί το προσήκον τέλος παραβόλου, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 23 παρ. 4 περ. γ' του Κ.Α.Π./Ε.Π.Ο. (βλ. την από 19-3-2019 έγγραφη απόδειξη ηλεκτρονικής συναλλαγής - τραπεζικού εμβάσματος μέσω internet banking της Τράπεζας Πειραιώς, την οποία προσκομίζει η ενιστάμενη Π.Α.Ε.), αρμοδίως καθ' ύλην (άρθρα 24 παρ. 1 περ. α' , 36 παρ. 1 περ. α' του Κ.Α.Π./ΕΠΟ και 24 παρ. 2 περ. ε' του Π.Κ. της ΕΠΟ) εισάγεται προς συζήτηση ενώπιον του παρόντος Πρωτοβάθμιου Μονομελούς Πειθαρχικού Οργάνου Super League Ελλάδα. Έχει, δε, ασκηθεί εμπροθέσμως και παραδεκτώ, δεδομένου ότι υπεβλήθη εντός της τασσόμενης από τη διάταξη του άρθρου 23 παρ. 4 περ. α' του Κ.Α.Π./ΕΠΟ προθεσμίας των δύο (2) εργασιμών ημερών, αρχομένης από την επομένη εκείνης, κατά την οποία είχε προσδιορισθεί να διεξαχθεί και δεν ολοκληρώθηκε ο ως άνω ποδοσφαιρικός αγώνας, ενώ εγχειρίσθηκε συναφώς ιδιαίτερο υπόμνημα, στο οποίο αναφέρονται, κατά τρόπο ορισμένο και σαφή, οι κατ' ιδίαν αυτής λόγοι και επιπλέον αντίγραφό της κατατέθηκε εμπροθέσμως και στο πρωτόκολλο της Super League Ελλάδα, ως διοργανώτριας αρχής του Πρωταθλήματος της αγωνιστικής περιόδου 2018-2019, κατ' άρθρον 23 παρ. 4 περ. α' εδ. β' του Κ.Α.Π./Ε.Π.Ο, λαμβάνοντας αριθμό

πρωτοκόλλου 133/19-3-2019. Περαιτέρω, η κρινόμενη ένσταση τυγχάνει νόμιμη ερειδόμενη στις διατάξεις των άρθρων 23 παρ. 1 περ. γ' και 12 του Κ.Α.Π./Ε.Π.Ο. και 32 παρ. 2 και 3 του Δικονομικού Κανονισμού Λειτουργίας Δικαστικών Οργάνων της Ε.Π.Ο. Πρέπει συνεπώς η ένσταση να εξετασθεί περαιτέρω ως προς την ουσιαστική της βασιμότητα.

Περαιτέρω η Π.Α.Ε. ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΣ, νομίμως εκπροσωπούμενη από τον Αντιπρόεδρο και Διευθύνοντα Σύμβουλο αυτής Δημήτριο Αγραφιώτη, άσκησε διά καταθέσεως εγγράφου στη Γραμματεία της Πειθαρχικής Επιτροπής κύρια παρέμβαση, αιτούμενη την απόρριψη της υπό στοιχείο Β' ως άνω ασκηθείσας ένστασης της Π.Α.Ε. ΠΑΝΑΘΗΝΑΪΚΟΣ, την κατακύρωση του επίμαχου ποδοσφαιρικού αγώνα υπέρ της ίδιας, με τέρματα 3-0 και την επιβολή των προβλεπόμενων στο άρθρο 23 παρ. 3 Π ΚΑΠ/ΕΠΟ ποινών.

Με το ως άνω περιεχόμενο και αιτήματα η κρινόμενη παρέμβαση έχει ασκηθεί παραδεκτά και εμπρόθεσμα (άρθρο 19 εδ. α' του Δικονομικού Κανονισμού Λειτουργίας Πειθαρχικών Επιτροπών ΕΠΟ) από την κυρίως παρεμβαίνουσα, η οποία δικαιολογεί το απαιτούμενο προς τούτο άμεσο και ενεστώς βαθμολογικό έννομο συμφέρον, καθόσον σε περίπτωση που απορριφθεί η ένσταση της Π.Α.Ε. ΠΑΝΑΘΗΝΑΪΚΟΣ και καταλογιστεί η ευθύνη της τελευταίας, ως προς την μη τέλεση του αγώνα, τότε θα κατακυρωθεί υπέρ της παρεμβαίνουσας το αποτέλεσμα του αγώνα με τέρματα 0-3 (βλ. άρθρο 21 παρ. 3 Π περ. α' του Κ.Α.Π./ΕΠΟ). Εξάλλου, η κατά τα ως άνω ασκηθείσα κύρια παρέμβαση είναι, κατά τα διαλαμβανόμενα ανωτέρω στην υπό στοιχείο IV νομική σκέψη, νόμω βάσιμη ερειδόμενη στις διατάξεις των άρθρων 19 εδ. α' του Δικονομικού Κανονισμού Λειτουργίας Πειθαρχικών Επιτροπών ΕΠΟ, 21 παρ. 3 Π περ. α' του Κ.Α.Π./ΕΠΟ, και πρέπει να εξετασθεί περαιτέρω και κατ' ουσίαν.

Επειδή από το από 17-3-2019 Φύλλο Αγώνος, την ομοιόχρονη έκθεση του παρατηρητή του αγώνα, την υπ' αριθ. πρωτ. 2247/19/588784/20-3-2019 αναφορά συμβάντων του Διευθυντή του Τμήματος Γενικής Αστυνομίας της Διεύθυνσης Αστυνομίας Βορειοανατολικής Αττικής, τις υπ' αρ. 228, 229 και 230/19-3-2019 ένορκες βεβαιώσεις των Κ. Καραπαπά, Χ. Μουρίκη και Π. Αγρογιάννη ενώπιον της συμβολαιογράφου Πειραιώς Ζωής Βενίτη και από όλα ανεξαιρέτως τα έγγραφα, τα οποία προσκομίζουν τόσο η πειθαρχικώς εγκαλούμενη και ενιστάμενη Π.Α.Ε. ΠΑΝΑΘΗΝΑΪΚΟΣ, όσο και η κυρίως παρεμβαίνουσα, Π.Α.Ε. ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΣ μεταξύ των οποίων περιλαμβάνονται και οι επισκοπηθείσες φωτογραφίες, η γνησιότητα των οποίων δεν αμφισβητείται τόσο από την ενιστάμενη-εγκαλουμένη όσο και από την κυρίως παρεμβαίνουσα, και το επισκοπηθέν οπτικοακουστικό υλικό (συσκευές USB μνήμης), στο οποίο αποτυπώνεται ο επίμαχος αγώνας και εκπομπή αθλητικού περιεχομένου που προβλήθηκε από τον τηλεοπτικό σταθμό ERT SPORTS, καθώς και ψηφιακές φωτογραφίες, σε συνδυασμό και με τα διαμειφθέντα κατά την επ' ακροατηρίω διαδικασία, αλλά και άπαντες τους διαλαμβανόμενους στα υπομνήματα των διαδίκων ισχυρισμούς τους, αποδεικνύονται τα ακόλουθα πραγματικά περιστατικά : Στις 17-3-2019 και ώρα 19.00 στο πλαίσιο της 25^{ης} αγωνιστικής ημέρας του Πρωταθλήματος SUPER LEAGUE Ελλάδα της αγωνιστικής περιόδου 2018-2019, διεξήχθη στην Αθήνα, στο γήπεδο «Ο.Α.Κ.Α.», ο ποδοσφαιρικός αγώνας μεταξύ των ομάδων Π.Α.Ε. ΠΑΝΑΘΗΝΑΪΚΟΣ - Π.Α.Ε. ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΣ, με γηπεδούχο την ομάδα της πρώτης από τις δύο διαγωνιζόμενες Π.Α.Ε. Κατά τη διάρκεια της διεξαγωγής του εν λόγω ποδοσφαιρικού αγώνα συνέβησαν, σύμφωνα με το φύλλο αγώνα που συνέταξε ο

διαιτητής, την έκθεση που συνέταξε ο παρατηρητής του αγώνα και την από 20-3-2019 αναφορά συμβάντων του Τμήματος Γενικής Αστυνομίησης της Διεύθυνσης Αστυνομίας Βορειοανατολικής Αττικής, τα εξής πειθαρχικώς αξιόλογα και ελεγχόμενα περιστατικά: 1) τρία λεπτά (-3) και δύο λεπτά (-2) πριν την έναρξη του αγώνα, φίλαθλοι της εγκαλουμένης, από τις θύρες 33 και 35 άναψαν συνολικά ογδόντα (80) πυρσούς και είκοσι (20) strobe light. Επίσης κατά την διάρκεια του ημιχρόνου φίλαθλοι της εγκαλουμένης από τις θύρες 1-35 έβαλαν φωτιά σε πανό της φιλοξενούμενης ομάδας στα κάγκελα έμπροσθεν της θύρας τους. 2) Πενήντα (-50), σαράντα (-40), δύο (-2) λεπτά πριν την έναρξη του αγώνα και στο 42' λεπτό του αγώνα, φίλαθλοι της εγκαλουμένης, από τις θύρες 33 και 35 έριξαν συνολικά τέσσερις (4) κροτίδες και ένα (1) καπνογόνο πράσινο στην τάφρο και στον στίβο του σταδίου. 3) Στο 4' λεπτό του αγώνα δέκα (10) άτομα με διαπίστευση της ομάδας περιφρούρησης συνεπικουρούμενα από δέκα (10) άτομα που εισήλθαν από τη θύρα 29, κατευθύνθηκαν με επιθετικές διαθέσεις προς τον βοηθητικό πάγκο της φιλοξενούμενης ομάδας, βρίζοντας τους παράγοντες που ήταν εκεί, με αποτέλεσμα την προσωρινή διακοπή του αγώνα. Με παρέμβαση των αστυνομικών δυνάμεων και των οργάνων αθλητικής βίας και άτομα της ασφάλειας της γηπεδούχου ομάδας τα ως άνω άτομα απωθήθηκαν και ο αγώνας συνεχίστηκε μετά από δέκα (10) λεπτά. Ακολούθως στο 69' λεπτό του αγώνα και ενώ ήταν σε εξέλιξη η διαδικασία μεταφοράς φιλάθλων προς τη θύρα 29 λόγω ρίψης χημικών από την αστυνομία εκτός γηπέδου, περίπου δεκαπέντε (15) φίλαθλοι της εγκαλουμένης εισήλθαν στο ταρτάν και κινήθηκαν ξανά εναντίον του πάγκου της φιλοξενούμενης ομάδας, με αποτέλεσμα να διαταχθεί η προσωρινή διακοπή του αγώνα και να δοθεί από το διαιτητή η εντολή για αποχώρηση των ομάδων από τον αγωνιστικό χώρο προς τα αποδυτήρια. 4) Στο 59' λεπτό του αγώνα ομάδα πενήντα (50) φιλάθλων της εγκαλουμένης εξήλθε των θυρών 31-35 και επιτέθηκε στη διμοιρία της αστυνομίας που βρισκόταν στον περιβάλλοντα χώρο του γηπέδου έξω από τη θύρα 29 εκτοξεύοντας εναντίον τους πέτρες, φωτοβολίδες, βόμβες μολότοφ και άλλα αντικείμενα. Οι διμοιρίες προβαίνοντας στην αναγκαία χρήση δακρυγόνων μέσω κατάφεραν να απωθήσουν τους επιτιθέμενους οπαδούς προς τις κερκίδες και να ομαλοποιηθεί η κατάσταση. Αποτέλεσμα των ως άνω συμπλοκών ήταν, όπως προεκτέθηκε, η μεταφορά χημικών εντός του γηπέδου. Λόγω της αποπνικτικής ατμόσφαιρας που δημιουργήθηκε σε όλους τους χώρους του γηπέδου τρία λεπτά μετά την δεύτερη προσωρινή διακοπή του αγώνα στο 69^ο λεπτό του αγώνα, οι υπεύθυνοι της εγκαλουμένης μετέφεραν ελεγχόμενα και με ασφάλεια τους φιλάθλους (κυρίως οικογένειες και παιδιά) από τη θύρα 33 στη θύρα 29 μέσω του περιβάλλοντος αγωνιστικού χώρου με παρουσία ικανού αριθμού προσωπικού ασφαλείας, υπό την εποπτεία αστυνομικής δύναμης και των παρατηρητών του αγώνα. Η εγκαλουμένη δεν αμφισβητεί την τέλεση των ως άνω πράξεων, ούτε ότι τα ως άνω επεισόδια έλαβαν χώρα εντός του «εν γένει χώρου του γηπέδου», όπως αυτός ορίζεται με τη διάταξη του άρθρου 1 του Πειθαρχικού Κώδικα της Ε.Π.Ο. Περαιτέρω τα ως άνω επεισόδια συνδέονταν με βιαιοπραγίες, ήτοι με παράνομες ενέργειες εναντίον αστυνομικών (που και αυτοί αναντίρρητα αποτελούν υποκείμενα τέλεσης της ελεγχόμενης πειθαρχικής παράβασης, αφού ο Πειθαρχικός Κώδικας δεν διακρίνει σχετικά, αρκούμενος σε «βιαιοπραγίες κατά προσώπων»), εκδηλούμενες με υλική δύναμη (ρίψεις βομβών, φωτοβολίδων κλπ.)

και τεινουσες στην κακοποίηση του σώματος, χωρίς να έχει σημασία αν επήλθε πράγματι σωματική κάκωση. Εν όψει όλων των ανωτέρω αποδεικνύεται ότι η εγκαλούμενη Π.Α.Ε. ΠΑΝΑΘΗΝΑΪΚΟΣ φέρει αντικειμενική πειθαρχική ευθύνη για την προεκτεθείσα συμπεριφορά των οπαδών της σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 14 παρ. 1, 2, 3, 4 περ. α' και 15 παρ. 2 περ. α', δ' και ε', παρ. 3 περ. α' και στ', παρ. 4 περ. β' του Πειθαρχικού Κώδικα της Ε.Π.Ο. Περαιτέρω, θα πρέπει στην εγκαλουμένη να επιβληθούν οι ακόλουθες πειθαρχικές ποινές: α) για την 1η πράξη, η οποία τελέστηκε καθ' υποτροπήν, δεδομένης της καταφάσεως της πειθαρχικής της ευθύνης για όμοιες πράξεις σε δεκατρείς προγενεστέρως διενεργηθέντες αγώνες της ίδιας αγωνιστικής περιόδου, δυνάμει των υπ' αριθ. 125/31-8-2018, 157/5-10-2018, 163/12-10-2018, 174/26-10-2018, 193/9-11-2018, 212/30-11-2018, 234/20-12-2018, 11/18-1-2019, 23/24-1-2019, 34/1-2-2019, 50/15-2-2019, 59/22-2-2019 και 76/7-3-2019 τελεσιδικων αποφάσεων του παρόντος Πειθαρχικού Οργάνου (παράβαση άρθρων 1, 5 επ., 14 παρ. 1, 2, 3 και 4 περ. α', 15 παρ. 2 περ. α', δ' και ε' του Π.Κ. της ΕΠΟ), χρηματική ποινή τριάντα χιλιάδων (30.000,00) ευρώ, β) για τη 2^η πράξη, η οποία τελέστηκε καθ' υποτροπήν, δεδομένης της καταφάσεως της πειθαρχικής της ευθύνης, για όμοιες πράξεις σε έξι προγενεστέρως διενεργηθέντες αγώνες της ίδιας αγωνιστικής περιόδου, δυνάμει των υπ' αριθ. 148/27-9-2018, 163/12-10-2018, 193/9-11-2018, 234/20-12-2018, 11/18-1-2019 και 50/15-2-2019 τελεσιδικων αποφάσεων του παρόντος Πειθαρχικού Οργάνου (παράβαση άρθρων 1, 5 επ., 14 παρ. 1, 2, 3 και 4 περ. α', 15 παρ. 3 περ. α' και στ' του Π.Κ. της ΕΠΟ) χρηματική ποινή εννέα χιλιάδων (9.000,00) ευρώ, γ) για την 3^η πράξη (παράβαση άρθρων 1, 5 επ., 14 παρ. 1, 2, 3 και 4 περ. α', 15 παρ. 4 περ. α' του Π.Κ. της ΕΠΟ) χρηματική ποινή πενήντα χιλιάδων (50.000,00) ευρώ και δ) για την τέταρτη πράξη (παράβαση άρθρων 1, 5 επ., 14 παρ. 1, 2, 3 και 4 περ. α', 15 παρ. 4 περ. β' του Π.Κ. της ΕΠΟ) χρηματική ποινή πενήντα χιλιάδων (50.000,00) ευρώ, ποινή διεξαγωγής δύο (2) αγωνιστικών χωρίς θεατές, καθώς και ποινή αφαίρεσης τριών (3) βαθμών από το βαθμολογικό πίνακα της τρέχουσας αγωνιστικής περιόδου. Οι ως άνω επιβαλλόμενες στην εγκαλουμένη πειθαρχικές κυρώσεις παρίστανται ως αναγκαίες, πρόσφορες, κατάλληλες και ευρισκόμενες σε αναλογία με τη βαρύτητα των πειθαρχικών αδικημάτων, για τα οποία αυτή (εγκαλουμένη) φέρει αντικειμενική ευθύνη, δεδομένου, μάλιστα, ότι με τον τρόπο αυτό επιτυγχάνεται παραλλήλως και ο σκοπός τόσο της ειδικής, όσο και της γενικής πρόληψης, τον οποίο επιδιώκουν οι προρρηθείσες διατάξεις του Πειθαρχικού Κώδικα της Ε.Π.Ο. Τέλος, πρέπει, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 4 παρ. 4 του Πειθαρχικού Κώδικα της Ε.Π.Ο., να καθορισθεί συνολική χρηματική ποινή, αποτελούμενη από εκείνη των 50.000,00 ευρώ, που επιβλήθηκε για την τέταρτη πράξη ως ποινή βάσης, επαυξανόμενη α) κατά το χρηματικό ποσό των $(50.000,00 : 2 =) 25.000$ ευρώ, από την επιβληθείσα στην εγκαλουμένη ποινή για την τρίτη πράξη του πειθαρχικού κατηγορητηρίου, β) κατά το χρηματικό ποσό των $(30.000,00 : 2 =) 15.000,00$ ευρώ από την επιβληθείσα στην εγκαλουμένη ποινή για την πρώτη πράξη του πειθαρχικού κατηγορητηρίου και γ) κατά το χρηματικό ποσό των $(9.000,00 : 2 =) 4.500$ ευρώ για τη δεύτερη πράξη του πειθαρχικού κατηγορητηρίου, ήτοι θα πρέπει να καθορισθεί συνολική χρηματική ποινή ποσού $(50.000 + 25.000 + 15.000 + 4.500 =)$ ενενήντα τεσσάρων χιλιάδων πεντακοσίων (94.500) ευρώ. Εξ άλλου αποδεικνύεται, ότι στις 21.24', ήτοι σαράντα (40) περίπου λεπτά μετά από την ως άνω δεύτερη προσωρινή διακοπή του αγώνα, που διατάχθηκε στο 69' λεπτό του

αγώνα (ώρα 20.45'), ο διαιτητής του αγώνα μετά από επιθεώρηση που έκανε παρατήρησε ότι στις εξέδρες υπήρχαν ακόμη λίγοι φίλαθλοι της γηπεδούχου ομάδας, οι οποίοι κατέβαιναν τα σκαλοπάτια των θυρών αποδοκιμάζοντας (σημειώνεται ότι η συντριπτική μερίδα των οπαδών είχε αποχωρήσει εκουσίως από τις εξέδρες – χωρίς να έχει διαταχθεί επισήμως εκκένωση του εξεδρών ή του γηπέδου - λόγω της αποπνικτικής ατμόσφαιρας που επικρατούσε νωρίτερα) και επίσης ότι υπήρχε ακόμη έντονη η μυρωδιά από χημικά στην ατμόσφαιρα και για όλους τους παραπάνω λόγους (επειδή δηλαδή δεν είχε αποκατασταθεί η ομαλότητα) αποφάσισε την οριστική διακοπή του αγώνα. Ωστόσο ο διαιτητής δεν ακολούθησε την προβλεπόμενη από τη διάταξη του άρθρου 15 παρ. 5 περ. ε' ΠΚ/ΕΠΟ διαδικασία. Ειδικότερα: κατ' αρχάς ο διαιτητής είχε τη δυνατότητα να κρίνει, ότι οι συνθήκες που επικρατούν στον αγωνιστικό χώρο και στις εξέδρες είναι τέτοιες που δεν επιτρέπουν την ασφαλή διεξαγωγή του αγώνα και επιπλέον ότι η εξωτερική παρέμβαση είναι τόσο σοβαρή και εκτεταμένη που δεν μπορεί να αντιμετωπιστεί με το μέτρο της προσωρινής διακοπής, διότι δεν πρόκειται να αρθεί εντός ευλόγου χρονικού διαστήματος (μίας ώρας, όπως αυτό αυθεντικά προσδιορίζεται από τον πειθαρχικό νομοθέτη). Εν προκειμένω ο διαιτητής έκρινε κυριαρχικά, ότι δεν συντρέχει λόγος άμεσης οριστικής διακοπής και δη ούτε εκείνος, για τον οποίον είχε δέσμια αρμοδιότητα (είσοδος οπαδών με βιαιοπραγίες (15 παρ. 4 περ. γ' ΠΚ/ΕΠΟ), ούτε εκείνος για τον οποίο είχε διακριτική ευχέρεια (π.χ. σοβαρή περίπτωση ρίψης αντικειμένων με τραυματισμό – βλ. άρθρο 15 παρ. 3 ΠΚ/ΕΠΟ και κανόνας 5 των Laws of the Game/FIFA). Αντίθετα έκρινε κυριαρχικά ότι συντρέχει λόγος προσωρινής διακοπής του αγώνα, διότι οι συνθήκες που επικρατούσαν στον αγωνιστικό χώρο και στις εξέδρες δεν επέτρεπαν την ασφαλή συνέχιση του αγώνα, διέταξε δε ακολούθως τις ομάδες να αποχωρήσουν στα αποδυτήρια. Από τη στιγμή λοιπόν που έλαβε την ως άνω απόφαση περί προσωρινής διακοπής, όφειλε να αναμένει ορισμένο χρονικό διάστημα μέχρι να αποκατασταθεί η ομαλότητα. Το χρονικό διάστημα που όφειλε να αναμένει μέχρι να αποκατασταθεί η ομαλότητα ήταν το πολύ μία ώρα (όχι παραπάνω), και όφειλε να το εξαντλήσει, αφού σύμφωνα και με τα διαλαμβανόμενα στην υπ' αρ. II μείζονα σκέψη που προεκτέθηκε, «αυτό ήθελε/περίμενε το ποδόσφαιρο» από αυτόν: να διεξαχθεί ο αγώνας, αν αυτό ήταν εφικτό και ασφαλές (βλ. Προοίμιο των Κανόνων του Παιχνιδιού - Laws of the Game/FIFA). Είναι προτιμότερο το αποτέλεσμα του αγώνα να κριθεί εντός του γηπέδου, έστω και μετά από διακοπή μιας ώρας, παρά να αποτελεί απλώς μια πειθαρχική ποινή (0-3, για το ότι αποτελεί ποινή βλ. σαφώς άρθρο 23 παρ. 3 II ΚΑΠ/ΕΠΟ), που επιβάλλεται στα πλαίσια μιας πειθαρχικής διαδικασίας. Το ποδόσφαιρο που κρίνεται στην αίθουσα του Πειθαρχικού Οργάνου δεν είναι «ελκυστικό», όπως επιτάσσεται ως πρωταρχικός σκοπός στο Προοίμιο των Κανόνων του Παιχνιδιού - Laws of the Game/FIFA. Μετά τη διακοπή ακολούθησε σύσκεψη που έλαβε χώρα στο γραφείο των διαιτητών και ο διαιτητής ρώτησε την αστυνομική διεύθυνση αν εγγυάται την ασφαλή συνέχιση του αγώνα, έλαβε δε θετική απάντηση. Εν συνεχεία 40 περίπου λεπτά μετά την ως άνω δεύτερη προσωρινή διακοπή του αγώνα, ο διαιτητής με τους βοηθούς του εξήλθαν στον αγωνιστικό χώρο, προκειμένου να επιθεωρήσουν την κατάσταση που επικρατούσε σε αυτόν και στις εξέδρες. Όπως προεκτέθηκε διαπίστωσε ότι α) στις εξέδρες υπήρχαν ακόμη λίγοι φίλαθλοι της γηπεδούχου ομάδας, οι οποίοι

κατέβαιναν τα σκαλοπάτια των θυρών αποδοκιμάζοντας και β) υπήρχε ακόμη έντονη η μυρωδιά από χημικά στην ατμόσφαιρα, για δε τους παραπάνω λόγους, επειδή δηλαδή δεν είχε αποκατασταθεί η ομαλότητα, αποφάσισε την οριστική διακοπή του αγώνα. Ωστόσο ο διαιτητής έλαβε την ως άνω απόφαση πριν παρέλθει μία ώρα από την προσωρινή διακοπή, αλλά σαράντα λεπτά, ούτε ανέφερε στο φύλλο αγώνα, έστω και συνοπτικά, ότι κατά την εκτίμησή του η ομαλότητα δεν επρόκειτο να αποκατασταθεί με την παρέλευση μίας ώρας, δηλαδή ακόμη 20 λεπτών. Ειδικότερα, στα 20 επόμενα λεπτά α) θα είχε καθαρίσει εντελώς η ατμόσφαιρα από τη μυρωδιά (όχι από τον καπνό, αφού αυτός είχε ήδη διαλυθεί) των δακρυγόνων (κατά τους ρεπόρτερ του γηπέδου βέβαια η ατμόσφαιρα ήταν ήδη καθαρή, αλλά όπως προεκτέθηκε αυτό το κρίνει κυριαρχικά ο διαιτητής) και β) ο διαιτητής είχε τη δυνατότητα να διασφαλίσει την απόλυτη ομαλότητα στο γήπεδο διατάσσοντας, έστω και τότε καθυστερημένα (η παρέλευση μισής ώρας από τη διακοπή δεν επάγεται ακυρότητα της σχετικής απόφασης του διαιτητή, αφού αυτό δεν προβλέπεται ως κύρωση στο άρθρο 15 παρ. 5 περ. ε' ΠΚ/ΕΠΟ), την εκκένωση των κερκίδων από τους λιγοστούς οπαδούς της γηπεδούχου ομάδας που βρίσκονταν ακόμη κάτω από τα δημοσιογραφικά θεωρεία (και άλλοι ελάχιστοι διάσπαρτοι στο γήπεδο) και κλείσιμο των θυρών, πλην όμως για αδιευκρίνιστο λόγο δεν έλαβε το ως άνω μέτρο, που ήταν και εφικτό και απαραίτητο για την ασφαλή συνέχιση του αγώνα, εφ' όσον – κυριαρχικά – έκρινε ότι οι ως άνω οπαδοί αποτελούσαν κίνδυνο. Μάλιστα την εκκένωση αυτή των κερκίδων, από τις οποίες εισέρχονταν στον αγωνιστικό χώρο οι κουκουλοφόροι «οπαδοί», είχε ο διαιτητής τη δυνατότητα να διατάξει ήδη από την πρώτη είσοδο «οπαδών» στο ταρτάν του γηπέδου στο 4' λεπτό, μέτρο που ήταν και εφικτό και απαραίτητο για την ασφαλή συνέχιση του αγώνα (άλλωστε είναι προτιμότερο να διεξαχθεί ένας αγώνας χωρίς μερίδα «φιλάθλων», παρά να μην διεξαχθεί καθόλου και να κριθεί «στα χαρτιά»), πλην όμως ούτε τότε έπραξε κάτι τέτοιο. Το ως άνω συμπέρασμα επιρρωνύεται και από το γλωσσικό νόημα του εδαφίου γ' της περ. ε της παρ. 5 του άρθρου 15 ΠΚ/ΕΠΟ, όπου ορίζεται, ότι σε περίπτωση προσωρινής διακοπής ο διαιτητής διακόπτει οριστικά τον αγώνα, (μόνον) αν παρέλθει ορισμένο χρονικό διάστημα χωρίς να έχει αποκατασταθεί η ομαλότητα. Και το χρονικό αυτό διάστημα είναι μία ώρα, όπως διευκρινίζεται εντός της παρένθεσης «(της μίας ώρας)», η οποία δεν έχει άλλο λόγο ύπαρξης, αφού το μόνο «χρονικό διάστημα», για το οποίο γίνεται λόγος στην ως άνω διάταξη είναι το χρονικό διάστημα που οφείλει ο διαιτητής να αναμένει για την αποκατάσταση της ομαλότητας. Στο σημείο αυτό πρέπει να επισημανθεί, ότι η ως άνω διάταξη, στο βαθμό που εισάγει πειθαρχικό δίκαιο και αποτελεί την προϋπόθεση της επιβολής των πειθαρχικών ποινών του άρθρου 21 παρ. 3 ΚΑΠ/ΕΠΟ πρέπει να ερμηνεύεται στενά και σύμφωνα με την αρχή *in dubio pro mitiore* (μεταξύ περισσοτέρων εξ ίσου βάσιμα υποστηριζόμενων ερμηνειών πρέπει να επιλέγεται εκείνη που είναι ευμενέστερη για τον πειθαρχικώς εγκαλούμενο, βλ. ΟΛΑΠ 3/1998, ΠΧ ΜΗ. 812, ΟΛΑΠ 760/1988, ΠΧ ΛΗ 877, Χωραφάς σ. 64 επ., Μαγκάκης, ΣυστΕρμΠΚ άρθρο 1 αρ. 61, 62). Εν όψει όλων των ανωτέρω πρέπει να απαλλαγεί η εγκαλουμένη από την υπ' αρ. 5 αποδιδόμενη σε αυτήν πράξη, να γίνει δεκτή η από 19-3-2019 ένσταση της ΠΑΕ ΠΑΝΑΘΗΝΑΪΚΟΣ κατά της αντικανονικής διακοπής του αγώνα, να επανοριστεί ο αγώνας και να συνεχιστεί από το σημείο που είχε διακοπεί. Τέλος πρέπει κατ' άρθρο 32 παρ. 2 να διαταχθεί η επιστροφή του παραβόλου.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

- ΣΥΝΕΚΔΙΚΑΖΕΙ αντιμωλία της πειθαρχικώς εγκαλούμενης και ενιστάμενης Π.Α.Ε. ΠΑΝΑΘΗΝΑΪΚΟΣ και της κυρίως παρεμβαίνουσας Π.Α.Ε. ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΣ : Α) την υπ' αριθ. πρωτ. 124/19-3-2019 κλήση προς απολογία κατά της Π.Α.Ε. ΠΑΝΑΘΗΝΑΪΚΟΣ για παραβάσεις των άρθρων 1, 5 επ, 14 παρ. 1, 2, 3 και 4 περ. α', 15 παρ. 1 περ. γ', παρ. 2 περ. α', δ' και ε', 3 περ. α' και στ', παρ. 4 περ. β' και παρ. 5 περ. ε' του Π.Κ. της ΕΠΟ και 21 παρ. 3 II περ. α', β', γ' και δ' του Κ.Α.Π. της ΕΠΟ, Β) την από 19-3-2019 υπ' αρ. πρωτ. 2457/19-3-2017 ένσταση της Π.Α.Ε. ΠΑΝΑΘΗΝΑΪΚΟΣ και Γ) την από 20-3-2019 υπ' αρ. πρωτ. 136/20-3-2019 κύρια παρέμβαση της Π.Α.Ε. ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΣ.
- ΔΕΧΕΤΑΙ ότι η εγκαλουμένη τέλεσε τις αποδιδόμενες σε αυτήν υπ' αρ. 1, 2, 3 και 4 πειθαρχικές παραβάσεις.
- ΑΠΑΛΛΑΣΣΕΙ την εγκαλουμένη από την υπ' αρ. 5 πειθαρχική παράβαση των άρθρων 1, 5 επ, 14 παρ. 1, 2, 3 και 4 περ. α', 15 παρ. 5 περ. ε' του Π.Κ. της ΕΠΟ και 21 παρ. 3 II περ. α', β', γ' και δ' του Κ.Α.Π. της ΕΠΟ.
- ΕΠΙΒΑΛΛΕΙ στην Π.Α.Ε. ΠΑΝΑΘΗΝΑΪΚΟΣ: α) για την 1^η πράξη, η οποία τελέστηκε καθ' υποτροπήν, δεδομένης της καταφάσεως της πειθαρχικής της ευθύνης για όμοιες πράξεις σε δεκατρείς προγενεστέρως διενεργηθέντες αγώνες της ίδιας αγωνιστικής περιόδου, δυνάμει των υπ' αριθ. 125/31-8-2018, 157/5-10-2018, 163/12-10-2018, 174/26-10-2018, 193/9-11-2018, 212/30-11-2018, 234/20-12-2018, 11/18-1-2019, 23/24-1-2019, 34/1-2-2019, 50/15-2-2019, 59/22-2-2019 και 76/7-3-2019 τελεσίδικων αποφάσεων του παρόντος Πειθαρχικού Οργάνου (παραβάση άρθρων 1, 5 επ, 14 παρ. 1, 2, 3 και 4 περ. α', 15 παρ. 2 περ. α', δ' και ε' του Π.Κ. της ΕΠΟ) χρηματική ποινή τριάντα χιλιάδων (30.000,00) ευρώ, β) για τη 2^η πράξη, η οποία τελέστηκε καθ' υποτροπήν, δεδομένης της καταφάσεως της πειθαρχικής της ευθύνης, για όμοιες πράξεις σε έξι προγενεστέρως διενεργηθέντες αγώνες της ίδιας αγωνιστικής περιόδου, δυνάμει των υπ' αριθ. 148/27-9-2018, 163/12-10-2018, 193/9-11-2018, 234/20-12-2018, 11/18-1-2019 και 50/15-2-2019 τελεσίδικων αποφάσεων του παρόντος Πειθαρχικού Οργάνου (παραβάση άρθρων 1, 5 επ., 14 παρ. 1, 2, 3 και 4 περ. α', 15 παρ. 3 περ. α' και στ' του Π.Κ. της ΕΠΟ), χρηματική ποινή εννέα χιλιάδων (9.000,00) ευρώ, γ) για την 3^η πράξη (παραβάση άρθρων 1, 5 επ., 14 παρ. 1, 2, 3 και 4 περ. α', 15 παρ. 4 περ. α' του Π.Κ. της ΕΠΟ) χρηματική ποινή πενήντα χιλιάδων (50.000,00) ευρώ και δ) για την 4^η πράξη (παραβάση άρθρων 1, 5 επ., 14 παρ. 1, 2, 3 και 4 περ. α', 15 παρ. 4 περ. β' του Π.Κ. της ΕΠΟ) χρηματική ποινή πενήντα χιλιάδων (50.000,00) ευρώ, ποινή διεξαγωγής δύο (2) αγωνιστικών χωρίς θεατές, καθώς και ποινή αφαίρεσης τριών (3) βαθμών από το βαθμολογικό πίνακα της τρέχουσας αγωνιστικής περιόδου.
- ΚΑΘΟΡΙΖΕΙ συνολική χρηματική ποινή ποσού (50.000 + 25.000 + 15.000 + 4.500=) ενενήντα τεσσάρων χιλιάδων πεντακοσίων (94.500) ευρώ.
- ΔΕΧΕΤΑΙ την από 19-3-2019 υπ' αρ. πρωτ. 2457/19-3-2017 ένσταση της Π.Α.Ε. ΠΑΝΑΘΗΝΑΪΚΟΣ.
- ΑΠΟΡΡΙΠΤΕΙ την από 20-3-2019 υπ' αρ. πρωτ. 136/20-3-2019 κύρια παρέμβαση της Π.Α.Ε. ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΣ.

- ΔΙΑΤΑΣΣΕΙ να επανοριστεί ο αγώνας που διεξήχθη στην Αθήνα, στο γήπεδο «Ο.Α.Κ.Α.» στις 17-3-2019 και ώρα 19.00 στο πλαίσιο της 25^{ης} αγωνιστικής ημέρας του Πρωταθλήματος SUPER LEAGUE Ελλάδα της αγωνιστικής περιόδου 2018-2019 μεταξύ των ομάδων Π.Α.Ε. ΠΑΝΑΘΗΝΑΪΚΟΣ - Π.Α.Ε. ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΣ, με γηπεδούχο την ομάδα της πρώτης από τις δύο διαγωνιζόμενες Π.Α.Ε. και να συνεχιστεί από το σημείο που είχε διακοπεί.
- ΔΙΑΤΑΣΣΕΙ την επιστροφή του παραβόλου, που κατέβαλε η ενιστάμενη Π.Α.Ε. ΠΑΝΑΘΗΝΑΪΚΟΣ.

ΚΡΙΘΗΚΕ, αποφασίσθηκε και δημοσιεύθηκε σε έκτακτη δημόσια συνεδρίασή του, την 22^η Μαρτίου 2018.

Ο Αθλητικός Δικαστής

Ο Γραμματέας

Χριστόφορος Μάρκου
Πρωτοδίκης

Στυλιανός Βασιλειάδης